

TÖVŐ

A Román Munkáspárt kiadásában
román nyelven megjelent
VLADIMIR ILJICS LENIN
Válogatott művei
II. kötetének második része

704 oldal 240.— lej
A kötet a külföldi katonai intervenció, a polgárháború és a békés építésre való áttérés idején írt műveket tartalmazza

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT, ARADMÉGYESI BIZOTTSÁGÁNAK A MEGYESÉSAVÁROS DEGLÉNES BIZOTTSÁGAINAK LAPJA

A 31 éves Komszomol a Bolsevik Párt harcos segítőtársa

Harmincegy esztendő előtt, a föld egyhatodán végbement Nagy Októberi Szocialista Forradalmat követő polgárháború tüzeiben született meg, edződött erőssé a Komszomol. Amikor a volt cári Oroszország dolgozó milliói fegyvert fogtak, hogy leküzdjék a belső és külső ellenséget, a munkás- és dolgozóparaszti ifjúság az első sorokban állott, hogy a Bolsevik Párt vezetésével harcoljon a szovjet hatalomért, a szocializmusért. Már a Nagy Októberi Szocialista Forradalom napjaiban sok munkásifjú vett részt Pétváron a télipalota elleni rohamban és a Vörös Gárda ama osztagaiban, amelyek a november 7-re forduló történelmi éjszakán a város legfontosabb pontjait elfoglalták. Bizonyos adatok szerint a pétervári Vörös Gárdában a harcosoknak mintegy 49 százaléka az ifjúság soraiból került ki. De szerinte az országban a forradalmi dolgozó ifjúság ott küzdött az ellenséggel folytatott harcban és mi sem természetesebb ennél. A kiszípolozott, agyongyötört szovjet nép fiataljai ott szenvedtek a lövésérkekben, tömegével pusztultak el, vagy még mint a tőkés termelés kiszákmányoltjai lázadtak fel. Ennek a nagyszerű forradalmi megmozdulásnak vált keretvé a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme után a Komszomol, Lenin és Sztálin Ifjúsági Szövetsége. Ez a szövetség, a Bolsevik Párt vezetésével hősiességgel végigharcolta a polgárháborút, ott volt az intervencionista sereg elleni háború győzelmének hadseregében, hogy azután ugyanazzal a forradalmi lendülettel vegyen részt a szocializmus építésének csodálatos munkájában.

A Komszomol, a Szovjetunió Kommunista-Leninista Ifjúsági Szövetsége példamutatójává, lendítő erejévé vált a szovjet fiatalok dolgozó tömegeinek. A legnehezebb időszakokban, majd amikor az új társadalom alapjai megszilárdultak, a Lenin-sztálini Komszomol-ifjak megmutatták, hogy önfeláldozóan követik a Bolsevik Párt útmutatását. Dolgoztak, önmagukat nevelték és példájukkal, tanításukkal milliókat oktattak a komszomolisták és ez a szervezet az évek folyamán valóban az élcsapat: a Kommunista (bolsevik) Párt nagyszámú tartalékává lett, amennyiben öntudatos és áldozatkész párttagokat nevelt. A Komszomol Ifjúbrigádjai igazi brigádok voltak és azok ma is. Brigádok, amelyek rohammal veszik be a nehézségek akadályait. Ahol a Komszomol brigádok létesít, ott, azon a munkahelyen a fiatalok fűrésze és leleményes agyának mun-

kája nyomán elavulnak a normák, magasba szökken a termelés, javul a minőség, olcsóbbá válik az áru, ami a szovjet nép szükségleteit szolgálja. Ezek az ifjak újabb és újabb munkamódszereket keresnek és találják. Fiatal életük lendülete kimeríthetetlen erőforrása az építőmunkának.

Es nemcsak a polgárháború, vagy a Szocialista Haza hatalmassátlélen időszakában mutatott példát minden szovjet ifjú számára a Komszomol. A Szovjetunió Kommunista-Leninista Ifjúsági Szövetsége a hősiesség és dicsőség megszámlál-

hatatlan példamutatásával szolgált a Nagy Honvédő Háború idején. A Komszomol-ifjú úgy harcolt hazájáért, ahogyan csak az tud harcolni, akit az igazi hazafiasság hat át. Háborús hőskökké váltak a komszomolisták, mert tudták, hogy a nekik és velük épített igazságos társadalom országát, a Szocialista Hazát védelmezik. Nem hiába mondta Sztálin elvtárs, hogy „...a Komszomol mindig harcosaink első sorában állott...” A Szovjet Hadsereg katonái voltak, vagy a partizánmozgalom harcosai, az iparban, vagy a mezőgazdaságban dolgoztak,

hogy megsokszorozzák hazájuk erejét a rátörő ellenség leküzdése érdekében — egyaránt hőskökként küzdöttek a komszomolisták.

Amikor pedig győzedelmeskedett a szovjet nép ereje, a háború nyomainak eltüntetésében és a Szocialista Haza még hatalmasabbátétében ismét részt kért a Komszomol. A Szovjetunió Kommunista-Leninista Ifjúsági Szövetsége újra alkot, újra épít, példát mutat az egész világ minden dolgozó fiatalja számára. Márpedig a szovjet nép és a szovjet ifjúság nem azért dolgozik soha nem látott erővel és erdménnyel, hogy vármányait a nemzetközi monopóliók a csarkodásai ismét megtámadhassák. Most, am-

(Folyt. a 2-ik oldalon)

A „December 30” gyárban folytatják a szocialista versenyt Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére

Sztálin elvtárs hetvenedik születésnapja tiszteletére a „Grivița-Locomotive” bukaresti üzem dolgozói versenyre hívták országunk összes gyárainak és üzemének dolgozóit. A tegnapi nap folyamán két aradi üzem válaszolt a bukaresti vasutasok versenyfelhívására, ma pedig újabb üzem dolgozói válaszoltak lelkesen a versenyfelhívásra.

A „December 30” gyár dolgozóinak száza töltötték meg az üzem kultúrtermet a válasszal kapcsolatos gyűlés alkalmából. Ezalkalommal a terem közepén Sztálin elvtárs, a szovjet nép nagy vezetőjének hatalmas képét helyezték el, amelyet vörös lobogókkal és zöld füzérekkel díszítettek.

A gyűlést Ardelean Gheorghe

elvtárs, a gyár szakszervezetének titkára nyitotta meg.

Beszédében hangsúlyozta a November 7 tiszteletére szervezett szocialista versenyek folytatásának és állandóságának fontosságát december 21-ike tiszteletére.

Egyben rámutatott arra, hogy a „December 30,” és a bukaresti „Industria de Bumbac” gyár közötti szocialista versenyt az aradi üzem dolgozói nyerték Allami Tervünk harmadik évnegyedében.

Hangsúlyozta, hogy a Terv negyedik évnegyedében sokkal kedvezőbbek a feltételek és így valószínűvé válhat az, hogy az országos Textilunió versenyzászlaját az Al-

lami Terv befejezésekor az aradi gyár dolgozói nyerik meg.

Ezután Sold Petre elvtárs szólalt fel, majd Czobor Ferenc elvtárs, Pártunk ötödik körzetének titkára vázolta Sztálin elvtárs tevékenységét és azt a következetes harcot és munkát, amelyet a világ összes dolgozó népeinek érdekében fejtett ki.

Ezután a gyár dolgozói lelkesedéssel vállalkoztak arra, hogy tovább folytatják szocialista versenyüket december 21 tiszteletére.

Farkas Margit elvtársnő a vásonlító munkások nevében kötelezettséget vállalt arra, hogy minden anyagot, ami a szövődéből érkezik, a meghatározott időben elkészítik, hogy ezen keresztül is hozzájáruljanak Allami Tervünk megvalósításához és túllépéséhez.

A traktor, a vetőgép, a szovjet rögtörő legyőzi az akadályokat

Példát mutat a „Vladimirescu” állami gazdaság: 5 nappal a kitűzött idő előtt teljesítették az őszi vetési tervet

Az őszi vetési terv teljesítése egyike a legfontosabb feladatoknak, amelyek dolgozóparasztságunkra hárulnak. Ennek a nagyjelentőségű munkának sikeres elvégzése, biztosítja országunk dolgozó népe számára a jövőévi kenyérellátást. Megyénk dolgozóparasztsága egyre növekvő lendülettel végzi az őszi szántás-vetési munkálatokat és arra törekszik, hogy azt a munkát sikeresen teljesítse. Pártunk felvilágosító munkája meghozta a várt eredményt: fokozott tevékenységre serkentette a falvak dolgozóparasztságát az őszi vetési kampány küzdelmeiben, hogy a visszamaradást sikeresen felszámolhassuk.

Felvilágosító munka házról-házra

Vladimirescu község dolgozóparasztsága lelkiismeretesen végzi az őszi szántási és vetési munkálatokat. A községben a pártszervezet agitációs csoportjai már a korábbi reggeli órákban, házról-házra járva végzik felvilágosító tevékenységüket.

A felvilágosító munkának tulajdonítható, hogy a község dolgozói az őszi szántást 75, az

őszi árpa vetését közel 100, az őszi búza vetését pedig 25 százalékban teljesítették.

A búza tisztítását, valamint a csávázás munkálatait 50 százalékban végezték el.

Az őszi szántási-vetési munkálatok elvégzésében példát mutat a község dolgozóparasztságának a „Vladimirescu” állami gazdaság. A gazdaság öntudatos, lel-

kes dolgozói az őszi szántási-vetési tervet október 20-án, tehát öt nappal a kitűzött idő előtt teljesítették.

Az állami gazdaság 4 traktorral rendelkezik, ezek közül három tavaszi vetés alá őszi szántást végez, egyet pedig a földvári állami gazdasághoz irányítottak, hogy ott segítsen a vetési munkában.

Az állami gazdaság dolgozói versenyszellemtől áthatva végzik feladataikat.

A kukoricatörésben három csoportot alakítottak és a csoportok egymással versenyezve végezték munkájukat. Ugyanígy a burgonya szedés, valamint a maghagyma szedés alkalmával 32 csoport versenyzett egymással. A maghagyma szedésében Buzesan Mircea és Zaharia Vasile elvtársak tűntek ki, akik

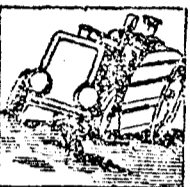
több mint 20 százalékkal túlteljesítették az előírányt.

A „Vladimirescu” állami gazdaság lelkes dolgozói örömmel vállalták a konstancamegyei Domca Simion állami gazdaság versenykiíráására.

Ugyanakkor a „Vladimirescu” állami gazdaság dolgozói versenyre hívták Biharmegye összes állami gazdaságait.

A dolgozók lelkesedésének eredményei voltak a versenykiíráások, azonban a gazdaság vezetősége nem fordított kellő gondot a versenyben elért eredmények ismertetésére és így a dolgozók nem tudják, hogy mit teljesítettek.

54 dolgozópara szétlarsult a gépi munkára

Vladimirescu község dolgozóparaszt-sága tapasztalta, hogy az állami gazdaságban gépi munkával milyen kitűnő eredményeket értek el és ennek következtében 54 dolgozóparaszt elhatározta, hogy társul és közösen gépi erővel művelik meg földjeiket.

Az elhatározást Pártunk segítségével meg is valósították és az 54 vladimirescui dolgozóparaszt szerződést kötött az új aradi gép- és traktorállomással, amely öt traktort bocsátott a társult dolgozóparasztok rendelkezésére az őszi szántási-vetési munkálatok elvégzésére.

A társult dolgozóparasztoknak 268 hektár földjük van, amelyet három csoportba osztottak, hogy jobb munkát végezhesenek.

A gépállomás traktorai nagy lendülettel végzik a munkát a társult parasztek földjén és az 54 dolgozóparaszt minden oldalról segítséget kap a munka megkönnyítésére.

Igy a vladimirescui állami gazdaság 110 mázsa vetőmagot cserélt velük, hogy a társultak is jóminőségű magot vehessenek. A vetőmagot már megtisztították és a csávázási munkálatok is befejezéshez közelednek.

Ennek a munkának gyors és kifogástalan elvégzése érdekében a három gabona-üzem társult.

A földeken lazás ütemben folyik a munka. Három traktor a szántási munkát végzi, egyet a vetésnél használnak, az ötödik pedig a Szovjetunióból kapott rögtöröt vontatja.

A traktoristák versenyben állnak egymással és naponta túlteljesítik az előírányt. Kovács Pál traktoristától munkája felől érdeklődünk és büszkén jelenti ki, hogy tegnap 5.17 hektárt szántott fel, három és félhektáros normát tehát túlteljesítette. Az üzemanyagot a gépállomásról rendszeresen megkapja és így fokozott lendülettel dolgozhat.

Kocsi érkezik a megtisztított, csávázott búzával és az összetársult dolgozók gyors ütemben szedik le a kocsiról a vetőmagot, hogy a vetőgéphez öntsék. Moch Iosif és Chirian Ioan az összetársult parasztek két dolgozó-jával beszélgetünk, akik kijelentik:

— Ha a Szovjetunióból nem kaptuk volna ezt a rögtörő gépet, akkor bizony nagyon nehezen vethetjük volna el gabonánkat. A föld kissé száraz, de a traktoroknak ez mit sem számít. Nézze meg az újárs, öröm látni a traktor munkáját.

Amikor a vetésről érdeklődünk felragyognak a szemek és rámutatnak

A 31 éves Komszomol a Bolsevik Párt harcos segítőtársa

(Vezércikk folytatása)

kor a világ népeinek százezeres milliói mutatják meg törhetetlen békát akaratukat, akkor a békeidő leghevesebb támaszai a szovjet ifjak, elöl a Komszomollal. A béke bástyája a Szovjetunió és e bástya becsületes, harcos, győzelmes katonái a szovjet ifjak.

Ezért példamutató számunkra a Komszomol dicsőségs útja. Népköztársaságunk ifjúsága számára a Komszomol az a nagyszerű példa, amelyet ifjúságunk követni akar, mert maga is harcos részese a szocializmus építésének. Országunk dolgozóifjúságának útja éppen a Komszomol által nyújtott tanulságok alapján vezetett az egységes Ifjúság Szövetséghez. Lépésről-lépésre küszöböltük ki az ifjúság egységének akadályait. Lépésről-lépésre küzdünk, hogy ifjúsági mozgalmunk méltó legyen a Komszomolhoz. Az országunkban folyó szocialista építő munkában mindjebben és jobban részt vesz az ifjúság. Ha végignézzük aradi gyárainkat, ott látjuk már az ifjú brigádokat, amelyek a Komszomol által mutatott úton haladnak. Am

a legnagyobb tanulság a Komszomol dicsőségs útjának történetéből, hogy a Szovjetunió Kommunista-Leninista Ifjúsági Szövetsége a Bolsevik Párt vezetésével és irányításával vált azzá, ami a Párt, a munkásosztály élcsapata a vezetőerő, amely mögött az ifjúságnak fel kell sorakoznia és amelynek irányítása méltóvá teszi a mi Ifjúságunk Szövetségünket a Komszomolhoz.

A Bolsevik Párt harcos segítőtársának nyilvánította a Komszomol. A legnagyobb kitüntetés ez, amely a szovjet ifjúság forradalmi szervezetét érthette. Már pedig a Bolsevik Párt az egész világ minden dolgozójának úttörője a szabadság felé vezető úton. Ezért ünnepli a Szovjetunió egész ifjúsága, a népi demokrácia országainak fiatalága, az egész világ forradalmi ifjúsága a 31 esztendő Komszomolját, amely a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja szövetségeseiként részesevé vált a szocializmus építésének, a faszocializmus elleni győzelmének és ma a béke védelmének.

NAGY ÖRÖMÖK

KIS
MERTAKARITÁSOK REVEN

CEC

POSTATAKARÉK ÉS LETÉTI PENZTAR UTJÁN.

LETÉTEK ÉS VISSZAFIZETÉSEK A CSEK MEGYESZÉKHelyi FIÓKJAI ÉS ÜGYNÖKSÉGEI, VALAMINT A POSTAFELVÁLTAKOROKNÁL, ÁLLAMILAG SZAVATOLVA, KÖNYVELÉSI MŰVELETEK TITOKBAN, TARTVA, A TAKARÉKBETÉTKÖNYV AZ EGÉSZ ORSZÁGBAN ERVÉNYES, A LETÉTEK ADOMENTESEK.

— SLOVA —

az új típusu nagyméretű IAR-vetőgép re, amelyet traktor vontat.

— Ilyen gépekkel nincs nehéz munka — mondják az összetársult dolgozóparasztok. — Ugy dolgozunk veic, ahogyan akarunk és hétfőre már el is végezzük az őszi vetést.

Igazuk van az összetársult dolgozóparasztoknak. A gépi munka sokkal magasabbrendű, mint a kézzel végzett munka. A meginduló vetőgép mögött felszerelt deszkalepon három dolgozó-

paraszt áll és mosolygó arccal figyelik, hogy az apró buzaszemeket a rosgaskerekek hogyan adagolják a csövekbe. Állami Traktorként nagy szerepet játszik a gazdaságban ültetnek formát Vladimirescu község összetársult dolgozóparasztjainak földjein. A traktor, a vetőgép, a szovjet rögtörő győzedelmesen, akadályokat nem ismerve viszik előre mezőgazdaságunkat a szocialista útalakulás felé!

TÖRÖK ISTVAN.

Rádióműsor:

Vasárnap, október 30.

BUKAREST I. 7.30: Hírek. — 7.55: Mozgalmi énekek. — 8.15: Változatos zen. — 8.45: A Scântea vezércikke. — 9: Közvetítés a pioniroknak. — 9.20: Gyermekrádió. — 10.10: A békéért folyó harc szovjetdala. — 10.50: Szimfonikus zenekari hangverseny közvetítése az Ath neul nagyteremből. — 13.10: Népi dalok, zen kísérettel. — 14: Kívánsághangverseny. — 14.20: Sajtószemle. — 14.30: Hírek. — 14.45: Dunaévszki dalaiból. — 15.15: A falvak órája. — 16.15: A falvak tánca. — 16.30: Magyar közvetítés. — 17.10: Tanuljunk új dalokat. — 17.30: Érdekeségek a Szovjetunióból. — 18: Mozgalmi énekek. — 18.40: Hangos Újság. — 19.35: Rádió gyet m. — 19.45: Szovjet és román karénekek. — 20: Hírek. — 20.15: Hangverseny közvetítése a Dalles nagyteremből. — Szünet: A külföldi és mények szimléje. — 22: Hírek. — 22.15: Sportjelentések. — 22.35: Könnyű szovjetmuzeika.

BUKAREST II. 7.30: Román tuncok, majd könnyű zene. — 9: Nagy orosz zeneszerzők szimfóniáiból. — 10: Könnyű zene. — 11: Hanglmezék. — 12: Az SSIA együtt-se. — 18: Zenekari művek. — 18.30: Szovjet és román népzene. — 19.30: Változatos zen. — 20: Ido Kahan zenekara. — 21: Szovjet hanglmezek. — 22.15: Paul Jlescu szovjet zeneműveket ad elő zongorán. — 22.35: Népies melódiák.

BUDAPEST I. 8: Hanglmezek. — 9: Hírek. — 9.25: Szív küldi szívnek. — 10: Hanglmezek. — 11.45: Külügyi tájékoztató. — 12: Magyar nóták. — 12.15: A rádiózenekar játszik. — 13: Tabány Mihály együttes. — 15.15: Kerítők. — 15.30: A magyar-bolgár válogatott labdarúgómérkőzés második félidőjének közvetítése. — 16.35: Ének zenekari kísérettel. — 17.30: Engel Iván zongorázik. — 18.10: Seta Moszkvában. — 19.30: Falurádió. — 19.50: Ének és zongora. — 22: Vidám rádiószínház: „Donna Diavona” vígjáték. — 23.15: A Harmonia művészegyüttes. — 24: Táncczene.

BUDAPEST II. 7: Hanglmezek. — 10: Fejtörő seta Znepotámában. — 11: Színes muzeika. — 11.30: Bányászmuzeika. — 12.40: Vasárnap déli rádiószínház: „Bory Mihály, a próféta”. — 13: Térzen. — 14.20: Hanglmezek. — 14.30: A magyar-bolgár labdarúgómérkőzés első félidőjének közvetítése. — 15.20: Joe Turner zongorázik. — 16.20: „Szív küldi szívnek”. — 17: Halló, vasárnap délután! — 18: Irodalmi előadás. — 18.40: Táncczene. — 19: Sporthírek. — 20: Studioperrott. — 21.20: A Könnyű rádió szórakoztató műsora.

Poloskairást, parketta-sarolást vállal

LOVAS

Köztársaság-útja 90.

A CFR-főműhely mozdonszerelő osztályának dolgozói már 6 százalékkal túlteljesítették November 7. tiszteletére vállalt kötelezettségeiket

Az aradi CFR főműhely mozdonszerelő osztályának dolgozói már eddig is derekasan kivették részüket a munkában, de a November 7. tiszteletére rendezett szociálista versenyek idején, a kötelezettségvállalások során jelentős eredményeket értek el.

Az üzemrészek dolgozói kötelezettséget vállaltak, hogy az október havi előirányzaton felül 3 mozdonyt megjavítsanak és 10 mozdonyra „Westing”-feket szírnak.

Ugyanakkor a kisebb javításokra előirányzott 72 mozdony helyett 73 mozdonyt javítottak meg úgy, hogy

már a kisebb javítási munkálatoknál novemberre dolgoznak.

November 7-ig a még hátramaradt 3 mozdony javítását is befejezik és ezenkívül még 6 mozdonyra szerelnek „Westing”-feket.

Az üzemrészekben Popovici Eugen mester elvtárs vezet végig és meg-

mutatja a munkafolyamatot. A lármás műhelyben valóban s rényen folyik a munka és az üzemrészek dolgozói mindent elkövetnek, hogy eleget tegyenek kötelezettségvállalásuknak. A műhelyben 10 mozdonyt látunk bakokra felállítva és feleltük négy munkás az új mozgóhid szerelésén az utolsó munkálatokat végzi.

— Ezeket a mozdonyokat — mondja Popovici elvtárs — már a jövő hónapra készítettük elő úgy, hogy minden rendbe legyen és a dolgozók ne vesződjenek a bakokra való felszereléssel, hanem mindjárt hozzáfogjanak a javításhoz. Így a munka zökkenésmentességét biztosítva van és a holtidőt is felszámoljuk.

— Ebben a műhelyben — folytatja Popovici elvtárs — két mozgóhidat szerelünk. Az egyiket november 7-ikén indítjuk meg, míg a másikat körülbelül két hét múlva.

A mozdonszerelő dolgozói havonta négy-öt tapasztalatot re gyü-

lési tartanak, ahol rámutatnak egymás hibáira, hiányosságaira és egyben kötelez utasításokat vállaltak a különböző alkatrészek elkészítésére. Ezek a gyűlések a bírálat és önbírálat szellemében folynak le.

A felvilágosító és szervező munkában a párt-aktivátorok is tevékenyen kiveszik a részüket. Felvilágosítanak és szerveznek a szociálista versenyek sikeres kivitelezésében, de ugyanakkor rámutatnak a hiányosságokra is.

Ilyen szellemben munkálkodik Marcu Aron elvtárs párt-aktivátor, aki egyben élmunkás is és jó példát mutat dolgozó társai előtt.

Ezután a műhely közepén kifüggesztett grafikont nézzük meg, amelynek görbéi a napi eredményeket jelzik. A mozdonszerelő osztály dolgozói a kötelezettségvállalásból eddig már 6 százalékkal túlteljesítettek és az elkövetkező napokban nagyobb erőfeszítést tesznek, hogy méltóan járuljanak November 7. megünnepléséhez.

Bőszérményi Zoltán.

A „December 30” fonóda „B” váltásának dolgozói a Scânteia Házért

A „December 30” fonóda B) váltás dolgozói is szívesen tettek eleget a „Scânteia Ház” alapra történő aláírásnak. Jegyezték, mert tudatában vannak annak, hogy a szocializmus felépítésében, az önjutatos építő munkához igen nagy szükség van a tudás fejlesztésére és ennek eszköze több könyv, broszúra, folyóirat és napilap olvasása. Ezt pedig az épülő „Scânteia Ház” biztosítja a dolgozóknak.

A fonóda B) váltásbeli dolgozóknak majdnem minden tagja jegyezték, így 320 aláírás gyűlt össze és két-három napi munkájuk ellenértékét ajánlották föl.

A „December 30” gyár fonóda B) váltás levelezési kollektívája.

Magyartannyelvű óvónőképző tanfolyam kezdődik

Az aradi magyar tannyelvű pedagógiai leányintézet igazgatósága közli: A közoktatásügyi minisztérium közleménye értelmében egyesítendő óvónőképző tanfolyam kezdődik. Jelentkezési feltételek: 18—30 éves korhatár, legalább hét anyanyelven végzett elemi iskola. Felvételi vizsga magyar nyelvből és anyanyelven matematikából, valamint a Román Népköztársaság Alkotmányából. Írásbeli beíratási kérvényeket hétfőig kell beadni a magyar tannyelvű pedagógiai leányintézethez. Felvételi vizsga kedden, november elsején, az említett tanintézetben, ahol további részletes felvilágosítást nyújtanak.

A Milicia forgalmi osztyála

felhívja a gépkocsitulajdonosok és gépkocsivezetők figyelmét, hogy a felülvizsgálati jelentkezési idő a gépkocsiknak november 5-én és a vezetőknek pedig november 14-én lejár. A felülvizsgálatra bármely napon reggel 8—10-ig lehet jelentkezni.

Alkik nem tesznek eleget a felülvizsgálási jelentkezésnek, azok ellen a 296—1949 sz. rendelet 14-es szakasza értelmében járnak el, amely 1—3 évig terjedő elzárást és 10.000—20.000 lejig terjedő pénzbüntetést ír elő.

A fenti időpontig be nem cserélt hajtási engedélyek érvénytelenekké válnak. Felülvizsgálatra jelentkezhetnek azok is, akik augusztus 8-án sikeresen vizsgáztak és még nem kaptak hajtási engedélyt.

Még felhívjuk azok figyelmét, akik a felülvizsgálaton már jelentkeztek és még nem vették át az igazolványukat, hogy három napon belül az átvételért jelentkezzenek.

Az „IKUE”

addis nyelvű haladó egyesület aradi szervezete

a Román—Szovjet Barátság Hétfőnk tiszteletére nagyszabású

kulturünnepélyt rendez

október 30-án délután 6 órakor a Zs. D. B. kulturtermében (Comsa ucca 22. szám), amelynek keretében Seyers-Kahn „A Nagy öszzeesküvés” című könyvéről tartanak előadást.

Az előadást művészi műsor követi Belépés díjtalan!

A Román-Szovjet Barátság Hétfőnk keretében megrendezendő előadások műsora

A Román—Szovjet Barátság Hétfőnk tiszteletére a konferenciák, művészi és sportmanifesztációk sorát rendezték, amelyek keretében a dolgozók kifejezésre jutatták ragaszkodásukat a Szocializmus Nagy Házába, a Szovjetunió iránt.

Ma, október 29-én az Ifjúság Szövetség konferenciát rendez a Kom szomol 31-ik évfordulója tiszteletére a Kulturpalotában délután 4 órai kezdettel.

Holnap, október 30-án 20 kirakatot rendeznek be az utóbbi időben különböző kiadásban megjelent könyvekkel és broszúrákkal. Ugyanakkor 3 előadási sátrat állítanak fel könyvek és broszurák részére, az UTA stadionban és a városban pedig sportesemények zajlanak le.

Jeny Cornission és Armand Sactery hangversenye

Vasárnap délután tartotta hangversenyét Jeny Cornission szoprán és Armand Sactery tenorének. Kár, hogy a két bukaresti énekművész hangversenyét csak kisszámú közönség hallgatta végig, mert amit nyújtottak, kivételesen magasfokú volt. Mindketten gyönyörű hanganyaggal és kultúrált iskolázottsággal rendelkeznek, olyannal, amilyennel országos viszonylatban csak ritkán találkozhatunk. A kiváló énekművészek a Közöshajnak tesznek eleget, hogy vasárnap délután 5 órai kezdettel hangversenyt rendeznek a Kulturpalotában. Műsorukon Schumann, Mendelssohn, Gounod, Csajkovszkij, Puccini, Breccianu és Montia dalok szerepelnek. Zongorán kísér Menczer Magda.

Hétfőn kezdődik a cukorkiosztás

A város ideiglenes bizottságának kereskedelmi tagozata közli, hogy október 31-én, hétfőn reggel kezdik meg az élelmiszerjegyekkel rendelkező lakosság számára az októberi és novemberi cukorfejadagok kiosztását. A cukrot az „Alimentara” (volt Muresul) állami üzlet és fiókjai, a Solidaritatea szövetkezet fűszerüzletei és a CFR szövetkezet üzletei útján szolgálják ki és mindenki ott jelentkezze érte, ahol élelmiszerkönyvecskéjével beíratkozott az adagolt élelmiszerek kiváltására. A cukormennyiséget egyszerre, vagy esetleg havonta is

ki lehet váltani. Azok a szegény- és középparasztok, akik a városban laknak, hamarosan szintén megkapják havi 200 grammnyi cukorfejadagjukat október és november hónapokra, a városi kereskedelmi tagozathoz benyújtott táblázat alapján, de ezt a táblázatot a mezőgazdasági szakszervezet kell előbb láttaozza. A kollektív gazdaságok, kázinok, internátusok, kórházak, valamint a munkahelyek a cukrot a városi kereskedelmi tagozat által kiadott bónók alapján ugyancsak október 31-iki kezdettel kapják meg.

A városi ideiglenes bizottság pénzügyi tagozatának közleménye

A városi ideiglenes bizottság pénzügyi tagozata közli az állami vállalatokkal, egyesültekkel és magánosokkal, akik kamionokkal, oldalkocsis motorkerékpárokkal, állati vontatású járművekkel rendelkeznek, hogy folyó év október folyamán kötelesek az I.—III. pénzügyi tagozatoknál a negyedévi illetéket kifizetni, bemutatva a pénzügyi engedélyt, tekintettel arra, hogy október 31. után bármilyen saját kezdeményezésre történő fizetmény csak a 10 százalékos többletfizetéssel történhetik, míg ha valamely járművet pénzügyi engedély nélkül találnak, 25.000 lejig terjedő büntetésről szóló jegyzőkönyvet vesznek fel.

Ugyanakkor közlik az összes kisiparosokkal és szabadfoglalkozókkal, hogy a többletfizetmény elke-

rülése céljából az októberi vagy az előző havi adóját, a mezőgazdasági adófizetők pedig az október havi mezőgazdasági adót október hónap folyamán fizessék ki, úgyszintén a mezőgazdasági illetéket, mert ellenkező esetben 0,2 százalékos napi és havi 10 százalékos többletfizetés eszközölendő.

Hasonlóképpen az összes ingatlanulajdonosok és bérletkötöttek kötelesek a negyedévi évnegyed épületadóit, valamint az előző évnegyedek kifizetetlen adóösszegeit, amelyeknél többletet alkalmaznak, kiegyenlíteni. Azok a bérletkötöttek, akik nem alkalmazták a negyedévi adót november 30-ig, az alkalmazott bérletkötöttek pedig december 10-ig fizethetik ki. A háztulajdonosok és bérletkötöttek benyújthatják kértamozás végett a bérleti szerződéseket.

IFJAK! Olvassátok naponként a „Scânteia Tineretului”-t, az UTA központi lapját!

SPORT

Fejlődik a „Victoria“-gyár sportélete, de fokozni kell a hiányosságok felszámolására irányuló tevékenységet

Kevés feltűnéssel, csendben, de annál nagyobb lendülettel folyik a sporttevékenység az aradi Victoria szerszámgépgyár dolgozó körében. A több kisüzemből összetevődött és egyelőre még a város különböző helyein működő gyári tagozatok dolgozóinak számára a legkülönbözőbb sportágakban alkalom nyílik a sportolásra.

A legnagyobb érdeklődést a gyári dolgozók a kézilabda iránt tanúsítják: két nagyon jóképességű kézilabdacsapattal rendelkezik a Victoria, de nagy érdeklődés nyilvánul még az atlétika iránt is.

Retezar József fiatal szerelő a tűzoltópumpa-készítő műhelyben, egyike a legtehetségesebb középtávfutóknak, de ugyanakkor ügyes kézilabdázó is. Bencsik Mihály még csak tanonc ugyanebben a műhelyben, de ő is jó középtávfutó lesz. Gyarmati István pedig inkább a rövidtávcsonk számít, hat majd sikerre.

Nagy népszerűségnek örvend a Victoria dolgozó körében a teniszsport is, amely régen a kiváltságosok sportja volt.

A Victoria ifjúmunkásai a városban önkéntes munkával két pompás teniszpályát építettek és ezeken már hetek óta folynak a komoly edzések.

Cucu Ioan, a pumпасzerelő műhely segédmunkása és Salax Antal, minősítés nélküli fiatal napszámosmunkás a legtehetségesebbek a tenisz terén és neveikkel a jövővi versenyeken már találkozni is fogunk. A pálya-építési önkéntes munka során a Victoria fiataljai egymásközt versenyeznek és a legnagyobb teljesítményt Salax Antal nyújtotta: ő nyerte a pályaeépítési munkaversenyt.

A Victoria üzemében összesen hét-százötvenen dolgoznak, ezek közül több mint 15 százalék sportol a különböző sportágakban. Így 30 kézilabdázó, 10 röplabdázó, 10 asztaliteniszező, 6 evezős, 25 sakkozó, 20 telenyő és 18 teniszező folytatja sporttevékenységét és a cél az, hogy a fiatal dolgozókat kivétel nélkül bevonják a sportba és ezzel eleget tegyenek a Román Munkáspárt KV Politikai Bizottsága által hozott Határozat előírásainak.

Néhány hiányossága is van a Victoria üzem sporttevékenységének: nem elég intenzív a részvétel a politikai felvényt szerző versenyeken, ami a felvilágosító munka elégtelenségét igazolja. Gyenge a látható sportpropaganda is, több plakátra, jelzavas táblára van szükség, amelyek a sport fontosságát hangsúlyozzák.

Nem foglalkoznak a Victoriában a labdarúgással sem, noha a gyár több fiatal dolgozója űzi ezt a sportágat. Ezek kénytelenek a legkülönbözőbb egyesületek keretében a labdarúgó-sportnak hódolni, mert a Victoria — annak ellenére, hogy erre vonatkozóan a gyár sportvezetői ígéretet tettek — még mindig nem alakította meg labdarúgócsapatát.

Dicséretreméltó tevékenységet fejtenek ki a Victoria üzemnél a sportolók ideológiai és politikai, valamint sporttechnikai fejlesztése terén. Minden egyes sportverseny után összegyűjtik az illető sportág versenyzőit, megvitatják a lefolyt mérkőzést, leszűrnek tapasztalatokat és a bírálat és önbírálat szellemében taglalják a felmerült hiányosságokat.

A Victoria üzemben meg van a

lehetőség a fejlődő sportmunkára. A gyár vezetősége értékeli a sportot, tudja, hogy a Román Munkáspárt KV Politikai Bizottsága által hozott Határozat szellemében kell népköztársaságunk sportéletét átszervezni és fejleszteni, azonban az üzemi sportosztálynak oda kell hatnia, hogy a hiányosságokat maradéktalanul felszámolja. Tömegesen kell irányítani a Victoria dol-

gozóit a jelvényt szerző versenyekre, meg kell alakítani a labdarúgó csapatot is és általában egyre több, eddig még nem szervezett sportágban kell sportolási lehetőséget nyújtani a dolgozók számára. Ha ezt teljesítik és reméljük, teljesíteni fogják, akkor a Victoria gyár a sport terén is, — nemcsak a természetben, — az élüzemek közé küzd fel magát.

Apróhirdetés

MINDENEST jó bizonyítványokkal felveszek. Muciu Scaevola 30. Gázgyárral szemben. 5041

AKKORDEON, kezdőknek, jutányos áron eladó. Muciu Scaevola 30. Gázgyárral szemben. 5042

NYUGDIJAS nő keresek, aki gyengélkedő nyugdíjas nő gondozását vállalná. Cím a kiadóban. 5043

ELCSERELNÉK finom, szürke férfi télikabát szövetet hasonló minőségű férfiföltény szövettel. Miron Cristea 2. 5044

KISEBB magánházat veszünk. Blanduzeti (Közép) ucca 26.

KOMBINÁLT szoba, gyönyörű ebédlő, Mercedes írógép, aragázresző tartálytal, asztalok, székek, fotel, vitrinek eladók. Alexandri ucca 4, ap. 5. 5046

HÁZ ELADÓ. Sava Raicu ucca 106. 5047

ELADÓ káposztáshordó csavarral, 4x4 méter vízmentes ponyva, fa- és szénfűtésre alkalmas emalírozott kályha. Kálvín ucca 1. Mészner. 5048

ELCSERELNÉM 54 darabból álló műsíteni étkezéskészletet jó állapotban levő női, vagy férfi kerékpárral. Marasesti 47a, harmadik csengő. 5049

ELADÓ: fürdőkád cinból, Meidingar kályha, klozetszéze, cserépkályha. Armata Poporului 7, ap. 4. 5050

KERESEK modern sötét hálót és egy férfi perzsalábsapkát. Baritiu 31.

LIBAFÜSTÖLÉST vállalom. Baritiu 31. 5052

SEAL-BUNDA (szilkszin) eladó. Cím a kiadóban. 5053

DRAGAN ALEXANDRU elvesztette szindikátusi könyvét, katonai listáját. Érvénytelen. 5054

ELVESZETT Dragan Alexandru személyazonosságát igazolványa. Érvénytelen. 5055

RÖVID keresztlyűres zongora és cserépkályha eladó. Armata Rosie 113. 5056

GAZRESŐ négylángos, kétsütős és vaskályhák eladók. Címeket a kiadóba kérek. 5057

CUZA VODA (HALÁSZ UCCA) 36. számú ház, gazdálkodásra alkalmas eladó. Bövebbet Sinagoga 6, ap. 14. 5058

EFRESEK akkordeont 32—80 basszusig. Cosbuc 39, első emelet, ap. 8. 5060

PREMIER kályha, 3 darab nagy dobkályha, vaságyak sodromnyal sürgösn eladók. Goldis 18, ap. 2.

KIS DIÁK előkészítéséhez kerékek korrepetátort. Cím a kiadóban.

JÓKARBAN LEVŐ fekete férfi télikabát eladó. Gen. Grigorescu 5, második emelet, ap. 5. 5063

JAVITTASSA rádióját, kerékpárját, varrógépét és jöttöltollat bizalommal Hammernál. Telefon 10—62. Köztársaság útja 36 szám. (Fischer Elíz palota). 5064

RÖVID tanulozongorát, vagy pianót veszek. Marasesti ucca 12, asztalos. 5065

SELYEMPAPLAN dohányzsinű, kifogástalan, eladó. Vicentiu Babes 18. 5066

RÉZÜST 100 és 120 literes, nagy vasalt ládák eladók. Baron Pop 11. 5067

FEKETE füstölt tölgy, nagy szekrény eladó. Frimu ucca 19, ap. 16. 5068

BARNA és fekete finom férfi télikabát eladó. Köztársaság útja 44, emelet, Braunne. 5069

BÉRELNÉK fűrészes kombi-nált szobát, fél hálót. Címeket „Sürgös” jellegre a kiadóba.

HÁZ GÁJBAN eladó 3 hold kerttel. Érdeklődni Luthar tér 2.

RÉZKAZÁN, zománcozott kád kütűnő állapotban eladó. Episcopiei 26, ap. 3. 5072

REMEK kivitelű kombinált szoba, cpeda rugós rekamiéval eladó. Köztársaság útja 84, I. em., ap. 2.

ELVESZETT Berecz András világi-si személyazonossági igazolványa. Érvénytelen. 5073

NORMATA és kettőskönyvelőtanfolyam kezdődik november 1-én. Beck autorizált könyvelő. Cosbuc 1. 5076

ELADÓ kifogástalan sötétszürke férfi télikabát középtermetre. Cím a kiadóban. 5032

FŐZÉSHEZ is értő mindenest felveszek november 1-re. Luther tér 2, ap. 2. 5034

PAPLANOKAT készít, ha piszkosak kitisztítja, anélkül, hogy vattája, pehly-anvaga, gyapjúja rongálódna. Glück, Baritiu 8. (Rákóczy ucca). Avram Iancu piac-tér mellett. 4834

IRATMASOLASOK. FORDITÁSOK, könyvelések, adóformálások. BUKARESTI MEGBIZÁSOK pontos elintézése: OLYMPIKON iroda, ARAD. Köztársaság útja 70. Telefon: 20-49. 3107

Szombat-vasárnapi sportmüsor

Több sportágban lesznek érdekes és változatos sportesemények szombaton és vasárnap és pedig a következők:

LABDARUGASBAN a programot már közzétük, a legnagyobb érdeklődés az aradi és temesvári vasutas csapatok találkozását előzi meg, amelyet vasárnap délután fél 4 órakor a Muresul-pályán játszanak le.

VOLLEY-mérkőzéseket szombat délután fél 4 órai kezdettel a Teba-pályán játszanak az első osztályba való bekerülésért.

A KOSÁRLABDA mérkőzéseket, amelyet November 7 tiszteletére rendeznek, ma, szombat este a FEMTE-pályán a következő sorrendben tartják: fél 7 órakor: CFR I—UTA; fél 8 órakor: AMTE Vörös Lobosó—CSU Arad. Vasárnap délelőtt ugyanott fél 11 órakor a CFR II—Dinamo Rádna mérkőzést játszaik le.

VIVÓINK részére az alkerületi szövetség vasárnap reggel 9 órai kezdettel a leánviceum (volt Ghiha Birta) tornatermében a kerületi ifjúsági bajnoki versenyt rendezi meg.

ATLETIKA is lesz vasárnap és pedig reggel 9 órai kezdettel a Testnevelési és Sportbizottság előtt indítják a November 7 tiszteletére sorra kerülő második minősítő verseny résztvevőit. Ma, szombat délután 3 órakor a fiúliceum kertjében jelvényt szerző atletikai versenyt rendeznek.

Néhány sorban

Az aradi CFR csapata, amely néhány hét előtt Resicán az öszi kupabajnokság keretében 2:0 arányban vereséget szenvedett a Metalchimictól, ennek a mérkőzésnek két pontját 3:0 gólaránnyal megkapta, mert a resicaiaknál igazolatlan játékosok szerepeltek.

November utolsó vasárnapján a RNK válogatott csapata Tiránában mérkőzik az albán válogatott ellen. Jövő hónap elején a válogatottjelöltek Bukarestben gyűlnek össze közös edzésre.

Kolozsvári jelentés szerint a RNK hírközlő kupaversenyét november 20-án Kolozsváron rendezik meg és ezen 16 csapathól összesen 120 versenyző részvételére számítanak.

FULGERUL—VÖRÖS TRIKO 2:2 (1:0). A két csapat kupabajnoki mérkőzése hevesiramu lendület után döntetlenül végződött. Az első félidőben a Fulgerul vezetett de szünet után a Vörös Triko jutott előnyhöz, azonban a befejezés előtt a Fulgerulnak sikerült döntetlenné tenni a küzdelmet.

UGYELFTES GYOGYSZERTARAK:
SZOMBATON: 2. számú állami gyógyszer-tár (Köztársaság útja), 6. számú (textilgyárnál), 8. számú (Mosóczi telepen). VASÁRNAP: 1. számú (Avram Iancu tér), 5. számú (Saguna út), 9. számú (Mekelaka).

A vállalt kötelezettségek teljesítésével köszönti Arad dolgozó ifjusága a Komszomol fennállásának 31-ik évfordulóját

Arad dolgozó ifjusága a lenini-sztálini Komszomol példáját követve a November 7 tiszteletére vállalt kötelezettségek teljesítésével köszönti október 29-ét, a Komszomol fennállásának 31-ik évfordulóját.

A CFR főműhely esztergályozó osztályán alig egy hónap előtt alakult meg az ifjusági brigád és máris szép eredményeket értek el: most pedig a November 7 tiszteletére

vállalt kötelezettségek teljesítésével tűnnek ki.

Az ünnep tiszteletére vállalták, hogy 32 százalékkal több alkatrészt esztergálnak és ezt a kötelezettségvállalást november 1-ig teljesítik. Egyéni versenyben Comlosan Nicolae ifjubrigadista, aki eddig alig érte el a normát, most átlagosan 30 százalékos túlteljesítést ér el. Litean Pavel és Suteu Ladislau átlagos normatúlteljesítése eléri a 100 százalékot.

A brigád a minőség megjavításával kapcsolatosan kötelezettsé-

get vállalt, hogy 2 százalék selejttel dolgozik az eddigi 25 százalék helyett. Pop Gheorghe brigadista a mozdony légpumpájának esztergályozását selejt nélkül végzi az eddigi 8 százalékos selejt helyett. Stejan Traian 100 százalékos normatúlteljesítése mellett a cilinderburkolat esztergályozásánál eddig előforduló 10 százalék selejt helyett 1 százalék selejttel készíti ezeket az alkatrészeket.

SORA GHEORGHE
levelező.

GERGELY SÁNDOR:

Vitézek és hősök

(Színház)

— Allami Könyvkiadó Bukarest —

Gergely Sándor azoknak az íróknak egyike, akiket Horthy Magyarország kommunista meggyőződésükért száműzésbe kényszerített. „Vitézek és hősök” című színdarabja a faszáló magyar társadalom képét mutatja be hibáival, gerinctelenségével, egész romlottságával. Kovács, vasúti felügyelő t.pusa a zsongató, spórolgató polgárnak, akinek a családi házig és a vitézi rendi tagságig terjednek álmái. A kispolgár Kovács fél a következményektől, hogy letartóztatott sógorát, a kommunista Eszterág Pált felismerik s akkor vége a vitézi álmoknak. Ezért maga válik rokona árulóává. Azonban ott állnak a kommunista hősök, a megalázhatatlan Eszterág Pál, Domanovich és a többiek, akiknek egy magasabb cél és eszmény vezeti életét. Ezért tudnak rendíthetetlen hősök lenni és minden kínzást elviselni. A darab kommunista hőseinek magatartása felmélő, követésre méltó példát állít elénk. A „Vitézek és hősök” meghatározott harcosságot, elszántságot és erős hitet sugároz. Műkedvelőink munkáját egyben elősegítik Kőműves Nagy Lajos rendezői utasításai. Ára 68 lej.

Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére a „December 30”-gyár egyes számú ifjubrigádja versenyre hívta a megye valamennyi ifjubrigádját

Sztálin elvtárs születésnapja, december 21. tiszteletére az aradi „December 30” gyár I. számú ifjúmunkásbrigádja, amely az Arad megyében alakult brigádok között az első volt, versenyre hívja megyénk összes ifjúmunkás brigádjait a következő feltételek mellett:

- a) a termelés növelése 10 százalékkal;
- b) a selejt és hulladék csökkenése 25 százalékkal;
- c) a munkafegyelmegerősítése, az igazolatlan hiányzások és késések teljes felszámolása;
- d) a termelvények minőségi feljavítása céljából kötelezettséget vállalunk, hogy naponta tisztítjuk a gépeinket és a legjobb állapotban tartjuk azokat;
- e) politikai színvonalunk további emelése céljából folytatjuk a „Moszkvai Sárló és Kalapács üzem ifjusága” című broszura tanulmányozását a brigád politikai körének keretében.

A „DECEMBER 30” I. BRIGÁDJA

Benedek Gyula falusi ifjúdolgozó, a cukorgyári sporttelep építésénél napi 3 óra önkéntes munkát vállalt

Az aradi cukorgyárban, csakugy, mint a többi munkahelyeken, az ifjúmunkások szép eredményeket értek el az Állami Terv teljesítése terén. A szocialista versenyek egyik fontos pontja a gyári munkásság politikai színvonalának emelése, különösen pedig azoké az idénymunkásoké, akik faluról jöttek be a kampány idejére. A szépen berendezett, tiszta lakóházakban a gyár állandó ifjúmunkásai felkeresték a faluról jött elvtársakat minden hálóteremben beszélgető köröket alakítottak és 900 broszurát osztottak szét. A felvilágosító munkának eredménye is volt: a November 7 tiszteletére rendezett szocialista versenyek kötelezettségvállalásának teljesítésében Benedek Gyula falusi ifjúmunkás — aki a kristálycukor osztályon dolgozik — a Terv teljesítésén kívül napi 3 óra önkéntes munkát vállalt a sportpálya felújításánál.

PROHÁSZKÁ IRÉN levelező.

Solidaritatea mozgó Gál

Bemutatja az idény legnagyobb filmjét: a

Satrii tanítóó

Előadások: szombaton 7 óra vasárnap 3, 5 és 7 órakor.

Egységes helyárak 15 LEI.

Ifjúmunkás brigád alakult Pankotán a „Rásáritu” butorgyárban

A pankotai „Rásáritu” fabútorgyár ifjúmunkásai a székdarabokat összeszerelő osztályon megalakították az első ifjusági brigádot, amely November 7. tiszteletére vállalta, hogy a Terv t 30 százalékkal túlteljesíti.

A brigád tagjai közül Bencze János általános normatúlteljesítése 92 százalék, Rakonczai Istváné 72 szá-

zalék, Németh Ferencé 52 százalék, Máté Rudolfé 12 százalék, Schauer Ferencé 200 százalék. Az ifjak kivétel nélkül nagy lelkesedéssel dolgoznak a Terv teljesítéséért és túlszárnyalásáért, hogy jó eredményekkel köszönthessék November 7-ét, a dolgozók nagy ünnepét.

Halmagean Ioan
levelező

Versenyszellem Kisiratos községben

A városi dolgozók nyomán, a falusi dolgozók soraiban is egyre szélesebb körben terjednek el a munkaversenyek.

Kisiratos község forgalmasabb pontjain hatalmas feliratok figyelmeztetik a dolgozókat a vetési versenyre.

— Tavaly mi nyertük meg a versenyt, idén sem akarunk lemaradni — mondják a dolgozók.

Hét szelektorközpontban 12 magtisztító dolgozik, hogy a földbe csak jó mag kerüljön. Négy csávázó gépünk van, 6 traktor, 57 vetőgép és az összes igásállatot

beállították a vetésre.

A cukorrépa és a kukorica érése idén késést szenvedett, így a betakarítást még nem végezheték el teljes egészében. A verseny érdekében kérjük a cukorgyárat, hogy állítson be még egy mérleget és célszerű munkabeosztással hason oda, hogy a cukorrépaszállító kocsiknak ne kelljen 10—12 órát vesztögelniük egy-egy kocsii répa átvételéig.

Október 20-ig 13 százalékban, vagyis 102 hektár földet vetettünk be.

BÉRCZI FERENC, levelező

A Borossebes község környékén lévő kőbányában az ifjúmunkások túlteljesítik a normát

Az aradmegyei Borossebes község környékén elterülő kőbányában dolgozó ifjúmunkások megértették munkájuk nagy jelentőségét. Jól tudják, hogy a szocializmus építéséhez az Állami Terv teljesítésével és túlteljesítésével járulhatnak legjobban hozzá és minél több követ bányásznak, annál inkább meg-

könnyítik a városi és falusi utak javítását, építését.

Egyéni versenyben Jotton Ferenc 235, Craconci Róbert 115, Serb Ioan 72 és Mot Mihai 71 százalékos túlteljesítést értek el.

Mladin Iosif
levelező

A szovjetkultura a béke és haladás szolgálatában áll

Az „Orosz Könyv” ARLUS-Könyvek sorozatában megjelent „A szovjetkultura a béke és haladás szolgálatában áll” című broszura, mely rámutat a szovjetkultúrának a polgári kapitalista kultúrával szembeni felsőbbrendűségére. A szovjetkultúra alapja ideológiailag előrehaladott és a legelőrehaladottabb társadalom — melyben megszűnt az embernek ember által való kizsákmányolása — a szovjettársadalom tagjainak gondolkodását és cselekvését, a Szovjetunió dolgozóinak a jólétért és békéért folytatott harcát fejezi ki.

Ebben a füzetben megmutatkozik a polgári elméletek valódi arca. Azoké az elméleteké, melyek a Kelet és Nyugat közötti szakadékról beszélnek, szakadékról, mely a „nyugati kultúra” és „keleti kultúra” között tátong. Ennek az elméletnek az a célja, hogy a Szovjetuniót elszigetelje és a nyugati országok haladó rétegére gyakorolt befolyását megakadályozza.

A valóságban a kultúra nem nyugati és keleti kultúrára oszlik, hanem haladott és reakciós kultúrára. Az egyik a haladó társadalmi osztályokat szolgálja, míg a másik a multhoz rögződik.

MICHAEL SOLOCHOV regénye:

UJ BARÁZDÁT SZÁNT AZ EKE

SOLOCHOV

UJ BARÁZDÁT SZÁNT AZ EKE

(Folytatás)

58

Utána egy idősebb ember beszélt, aki közben göndör szakállát simogatta:

— Hibáztunk, Polovcev elvtárs... Isten tudja — hibáztunk! Rossz nap volt az, amelyen egymáshoz láncoltuk magunkat... Mindnyájan örülhetünk, hogy csak a kísérletnél maradt, hogy nem történt meg a szerencsétlenség. De ezentúl az egyenes úton megyünk. Csodálatos volt, mennyi minden kitűnő dolgot ígért. Azt mondta, hogy külföldi szövetségeseink egy-kettőre szállítják a háborúhoz szükséges fegyvereket. Nincs egyéb tenni valónk, csak ledurranatni a kommunistákat. Mi fontolgattuk a dolgot. Lehet, hogy a fegyverek itt lesznek. Fegyvereket mindig lehet szerezni. De mi lesz, ha majd ezek is idejönnek és letelepednek? Akkor nem szabadulunk meg olyan könnyen tőlük. Végül vasszeprűvel seperhetjük ki őket Oroszországból. A kommunisták a mi fajtárból valók, megértjük egymást. De ezek a külföldiek más nyelvet beszélnek és olyan büszkék, hogy meg se lehet szólítani őket. Semmi jót nem lehet tőlük várni! Én 1920-ban külföldön voltam. Gallipoliiban francia kenyeret ettem és minden reményemet elvesztettem, hogy valaha is hazakerülök! A kenyér szép volt, de keserű. Sok nemzetet ismertem meg, de egyik sem olyan kedves nekem, mint az orosz. Az oroszok a leglágyabb a szíve. Konstantinápolyban és Athénben a kikötőben dolgoztam, sok angol és franciát láttam. Kivasalva, egymásnak járnak és félrehúzzák az orukat, ha olyasvalakivel találkoznak, mint én, aki piszkos, borotválatlan és izdadt. Olyan fickók ezek, mint a tiszti kanca; a farkáig meg van mosva, sírva és büszke rá. Bennünket megvet, mert nem olyan, mint mi. A matrózaik ferdén néznek ránk a kocsmában és mindentalan ökölcsapásokkal traktálnak bennünket. De a mi don- és kubánkozákjaink lassanként kiismerték magukat ezekben az idegen országokban! — A kozák mosolygott, fekete szakállá közlül kékes-fehér pengeként villantak ki a fogai. — Ha aztán egy ilyen angol egy orosz ütést kapott, lefeküdt és nyögve fogta a fejét. Az orosz öklöt nem igen birták, bár jól táplálkoztak. Mi kipróbáltuk ezeket a szövetségeseiket és átláttunk rajtuk. Nem, nem. Mi majd csak elintézzük az ügyünket magunk a kormányunkkal. A veszekedéseinket magunk között intézzük el. Igen és tessék csak visszaadni azokat a nyugtákat!

Most kiugrik az ablakon, én meg ittmaradok, mint rák a homo-

kon! Szépen belemasztani ebbe a dologba! Ó, kedves anyám, rossz órában születtél! Mi is ütött belém, hogy kikezdem ezzel az ördöggel? — gondolta magában Jakov Lukics; egyre fészkelődött a székén és le nem vette a szemét Polovcevről. A kapitány nyugodtan állt az ablaknál, már nem volt halvány az arca, a düh sötét pírija borította. Homlokán két vastag ér duzzadt ki, két kezével az ablakpárkányt szorította.

— Nos, kedves kozák uraim, tegyetek úgy, ahogyan tetszik! Ha nem jösztek velünk, nem fogunk utánatok futni. A nyugtákat nem adom nektek vissza. Nincsenek nálam, hanem a törzsnél. Ne aggódjatok, hogy a GPU-hoz szaladok és feljelentlek benneteket... — Ez már igaz lehet — mondta egyik öregebb kozák, — de... — A GPU-tól ti ne féljete...

Polovcev, aki idáig halkán és csendesen beszélt, most egyszerre teli torokkal kiáltotta: — Tölünk féljete! Mi mindaranyotokat agyonlövünk, árulók! Na, helyet! Álljatok a fal mellé! — Előretartott revolvérrel fordult az ajtó felé.

A kozákok zavartan álltak félre, miközben Jakov Lukics még Polovceve előtt kinyitotta az ajtót és kilőtt nyílként repült ki a pitvarba.

A sötétségben eloldozták a lovukat és kilovagoltak az udvarról.

A házból izgatott hangok hallatszottak, de senki sem kísérte meg visszatartani őket.

Miután sebes lovagiás után megérkeztek Gremjácsij Logba, Jakov Lukics visszavitte a lovakat a kolhozistállóba. A kapitány, anélkül, hogy bundáját és kucsáját levette volna, belépett kamrájába és megparancsolta Ljatyevszkijnek, hogy készüljön az útra. Elolvasott egy levelet, amelyet távollétében lovas küldönc hozott, elégette a kemencében és kezdte összecsomagolni a holmiját.

Mikor Jakov Lukics belépett a kamrába, Polovcev az asztalnál ült, Ljatyevszkij mauzerpisztolyát tisztogatta. Gyors, biztos mozdulatokkal illesztette össze az olajozott részeket. Polovcev az ajtó nyirkóságára levette a kezét a homlokáról és Jakov Lukics felé fordult. Lukics, mióta a kapitányt ismerte, most először látta sírni; mélyenfekvő, sötét szeméből csurgott a könny és fényes csöppekben folyt végig széles orrán.

— Sirok... az ügyünkért... hogy ezúttal... nem sikerült... — hangzott Polovcev hangja. Heves mozdulattal vette le fejéről a kucsáját és szeme elé tartotta. — A Donvidék szegény lett igazi kozákokban, csak csöcselék, áruló és mindenféle szemétnép maradt. Most elhagyunk téged, Lukics; de visszaterünk! Eppen most kaptam levelet; Tubjanszkijában és az én falumban is vonakodnak a kozákok résztvenni a felkelésben. Félrevezette őket Sztálin a cikkével. Csal: ez kerülne a kezem közé! — Polovcev nagyot nyelt, arcán rángatóztak az izmok és kökemény kezén ökölbeszorultak az ujjak. Nagvot sóhajtott, kinyitotta a kezét és keserű mosollyalmondotta: — Ezek a szamarak! Ezek a gazemberek! Ezek a hülyék! Nem értik, hogy a cikk aljas

csalás, manöver! Ugy hisznek minden szónak, mint a gyerekek. Hadd rángatódzzanak a horgon. Megtágitják a hevederüket, hogy meg ne fulladjanak. És ezt ők készpénznek veszik. Na, jól van! Egy szép nap majd megértük, de akkor már késő lesz. Meinnünk kell, Jakov Lukics, Isten oltalmazzon, köszönöm a sőt, kenyeret és mindent. A te jelszavad meg ez legyen: maradj a kolhozban és minden lehető módon árts nekik. Mondd meg azoknak, akik benne voltak a szövetségünkben, hogy egyelőre visszavonulunk, de nem vertek meg bennünket. Újból visszajövünk! És akkor jaj azoknak, akik elárultak bennünket és az ügyet, a haza és a Don megszabadítását a nemzetközi zsidóktól. Kozákkard fogja őket levágni. Mondd meg nekik.

— Megteszem — suttogta Jakov Lukics.

Polovcev beszéde és könnyei meghatótták, bensejében határtalanul örült, hogy megszabadul a veszedelmes vendégektől, hogy minden jól végződik és nem kell többé kockáztatnia vagyonát és fejét.

— Megteszem — ismételte és megkérdezte: — És hová megy most, Alekszandr Aniszimovics?

— Miért akarod te ezt tudni? — figyelte fel Polovcev.

— Talán szükségünk lesz a tanácsára, vagy valaki keresni fogja...

Polovcev megrázta fejét és felállt.

— Nem, ezt nem mondhatom meg. Vagy három hét múlva megingint itt leszek. Isten veled! — És odanyújtotta hideg kezét.

A kapitány maga nyergelte meg lovát, gondosan lesimitotta a takarót, meghúzta a hevedert, Ljatyevszkij már elbűcsüztözt Lukicsától és két bankjegyet nyomott a markába.

— Gyalog megy?

— Igen, de csak a kapuig. Ott vár a saját autóm — tréfált Ljatyevszkij.

Mikor Polovcev már a nyeregben ült, Ljatyevszkij megfogta a kenyeget szíjait és búcsúzásul ezt mondta neki:

— Na, herceg, meglátjuk, ki találja előbb meg az ellenséget. Ön a lován, vagy én gyalog!

Jakov Lukics kikísérte vendégeit a kapuig, aztán nagy megkönnyebbüléssel tolt vissza helyére a reteszt. Keresztet vetett, elővette a Ljatyevszkijtől kapott két bankjegyet és a kezdődő szürkületben sokáig bajlódott azzal, hogy megállapítsa, vajjon nem hamis-e és mennyit érhet.

XXVIII. FEJEZET

Március 20-án reggel a küldönc elhozta az újságot Sztálin elvtárs cikkével: „Akiknek a siker fejükbe szállt”. Késését az árvízzel magyarázta. A „Molot” három példányát udvarról udvarra jart. Estére nedves, zsíros ronggyá változott. Mióta Gremjácsij Log fennáll, még soha ilyen éreklődéssel nem olvastak egy újságot. A házakban, udvarokban: csürgekben csoportokban habzóztak. Valaki felolvasta, a többiek áhítatos csendben hallgattak. Minden szót meg akartak érteni. A cikk mindenütt élénk vitát oko-

zott. Mindenki a saját módja szerint magyarázta, ahogy ő szerette volna. Mikor Nagulnov, vagy Davidov megjelent, azonnal továbbadták az újságot. Fehér madárként repült kézzől-kézre és eltűnt valamelyik búzszében.

— Most kártyavárként fognak szétesni a kolhozok — mondta ki a véleményét diadalmasan Bannik.

— A szemét továbbüszik, aminek súlya van, az visszamarad — felelte Gyemka Usákov.

— Vigyázz, nehogy fordítva történjen. — Bannik vihogott és továbbámsietett, hogy más helyen sugja megbízható emberek fülebe: — Lépjen ki a kolhozból, addig, amíg tart a szabadság!

— Most egyik lábukkal a kolhozban, a másikkal a magángazdaságban állnak — mondta Ljubiskin Menoknak és a kolhoz élniken beszégető középparasztjaira mutatott.

Az asszonyok, akik sokat nem értettek meg a cikkből, mint ahogy ezt már az asszonyok szokták, minden lehetőt kitaláltak:

— Feloszlatják a kolhozokat!
— Parancs érkezett Moszkvából, hogy minden tehenet vissza kell adni a tulajdonosának!

— A kulákokat visszahozzák és beírják őket a kolhozba!

— Akiknek nem volt szavazati joguk, újból szavazhatnak.

— Tubjanszkijában újból kinyitják a templomot. A benne őrzött vetőmagot kiosztják a kolhoztagok között.

Valamennyien érezték, hogy nagy események előtt állnak. Este, a zárt pártgyűlésen, Davidov idegesen mondta:

— Sztálin elvtárs cikke éppen jókor jön. Egyenesen Nagulnovnak van írva. Nekik szállt fejébe a siker. De a mi fejünk is gyenge volt a nagy sikerekhez. Tehát tegyetek javaslatokat, elvtársak! Mit kell megváltoztatnunk? Az aprómarházt még idejében visszaküldjük, de mi történjen a juhokkal és tehennel? Ezt helyesen kell megoldanunk politikailag, különben kiadják a jelszót: „Meneküljön, aki tud! Ki a kolhozból!” És bizonyára szét is szaladnak, visszaveszik az egész állatállományt. Akkor aztán nem sok marad a szervezetünkben.

Nagulnov jelent meg utolsónak az ülésen: Közvetlenül odaállt Davidov mellé és könnyes, véraláfutásos szemmel nézett rá. Mikor beszélni kezdett, Davidov orrát pálinkaszag csapta meg...

— Azt mondd, hogy a cikk rá vonatkozik, miattam írták? Igen! Eltalált... a szívem közepén! Én nem akkor szédültem meg, amikor a kolhozokat teremtettük, hanem ezután a cikk után.

— A pálinka után szédültél te meg — jegyezte meg halkán Ványuska Nájdenov.

Rázmjotnov mosolygott, megerősítőleg kacsintott Davidovra és mélyen az asztal fölé hajolt. Nagulnovnak kitágult az orcimpája, zavaros szeméből düh csapott ki.

(Folyt. köv.)

A két külpolitikai technikája

Három és fél éve annak, hogy az angolszász imperialisták s monarcho-fasiszta lakóik vérbe borították Görögországot. A demokratikus görög kormány ez alkalomból kiáltványt fordult a görög néphez, egyben a világ egész demokrata közvéleményéhez is. Ez a kiáltvány a valóban görög hazafiak csodálatos hősiességét és kitartását állítja szembe azaz a felmérhetetlen aljassággal, amellyel az imperialisták sárba tiporták a görög nép szabadságjogait, az ország függetlenségét.

A görög nép hősi szabadságküzdelmének egyes szakaszai arról tanuskodnak, hogy milyen mély meggyőződéssel, a demokrácia és hazájuk iránti szeretettel áldozták fel életüket egyszerű emberek tizeirei. Történelmi leckét kapott erről elsősorban Scobie angol tábornok és partraszálló csapatai, akik a kiűzött fasiszták helyett a görög szabadságharcosok ellen fordultak. De sem technikai fölény, sem az angol hadsereg túlereje nem volt képes megszüldíteni a reakciós monarcho-fasiszta rendszert, nem tudta elfojtani a fellángoló partizánharcokat és így igénybe kellett venni az imperialista konkurrens segítségét.

De a görögországi amerikai erők parancsnokának is azt kellett tapasztalnia, hogy fegyveres terrorral sem lehet megfordítani a történelmi fejlődés kerekét. A hős görög nép élén a harcot vezető Görög Kommunista Párt áll, amely akarategységre és cselekvésszerűségre támaszkodva, a nép igazi érdekeit tudatosítva folytatta a harcot a betolakodók ellen. Emellett a Kommunista Pártnak ahhoz is megvolt az ereje, hogy leküzdje a sorában mutatkozó elhajlásokat, valóban demokratikus görög kormányt és hadsereget hozzon létre. Minden békeszerető embernek tudnia kell, hogy mi volt az a lecke, amit az imperialisták Görögországban kaptak. Nekünk, mint a népi demokratikus rendszerhez tartozó országunk halálával kell megemlékeznünk a görög népi erők áldozatos küzdelméről. Tudnunk kell azt, hogy nemcsak saját hazájuk függetlenségéért küzdenek, hanem a békéért és valamennyi nép szabadságáért.

A Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának tapasztalatokban gazdag példamutatója megtanít bennünket arra, hogy az imperializmus feletti győzelmünket csak megfelelő harci taktikával érhetjük el. Nem elég a hősiesség, hanem ezzel párhuzamosan alkalmazni kell a lenini-sztálini stratégiát, amely helyesen használta fel a népi erőket, előre tudja megválasztani a támadás döntő időpontját és megtudja határozni azt is, hogy mikor kell kitérni az ellenség csapásai elől. Erről az előrelátó stratégiáról tesz tanubizonyítást a görög kormány kiáltványa, amikor rámutat arra, hogy a görög demokratikus hadsereg „visszavonult az idegen hódítók óriási anyagi túlsúlya elől, amelyet segít a szabadságharcosokat háttámadó, gaz Tito klikk, de a demokratikus hadsereg erős maradványai és érintetlenül megőrzött erőt.”

Nem az imperialisták óriási túlereje tette szükségessé ezt a lépést, hanem a becstelen Tito-klikk árulása. A legutóbbi grammosi és viczi hadműveletek előtt Jugoszlávia területén monarcho-fasiszta görög és titosista Jugoszlávia tisztelt megbeszélést folytattak. A megbeszélésen angol-amerikai tisztviselők is résztvettek. E tárgyalások eredménye, mint utóbb kitudott, az lett, hogy a saját népét is áruba böcsültítő Tito újabb bizonyítékát szolgáltatja annak, milyen aljas módon árul el a demokráciát és a munkásmoz-

galmat. Most is bebizonyosodott, hogy Tito az imperialistáknak évek óta rendszeresen nyújtott „politikai” támogatást, bomlasztó aknamunkáját most a nyílt katonai együttműködéssel cserélte fel és a szó legszorosabb értelmében arra adott módot a monarcho-fasisztáknak, hogy Jugoszlávia területéről hátrá támadják a demokratikus görög néphadsereget. A görög nép azonban továbbra is acélos kitartással harcol és Tito aljas árulása nem csavarhatja ki a fegyvert a kezéből. A szovjet nép harcai, a kínai nép felszabadító küzdelme, de a görög szabadságharc eddigi tapasztalatai is azt bizonyítják, hogy amikor az ellenség oldalán technikai erőben, vagy túlerőben fölény mutatkozik, a partizánharc taktikája a célravezető. És megvan a partizánharc fölényes győzelmének lehetősége, abban a Görögországban, ahol az egész dolgozó nép a szabadságharcosokat támogatja. Ez a küzdelem arra fogja megtanítani az imperialistákat, hogy hiába vásárolták meg Titot, Tsaldarist és a többi néparulót bírtangot, mert ezek tehetetlenek a nép akaratával szemben. A görög nép tehát visszatért a partizán módszerhez és az imperialisták most messzebb vannak céljaiktól, mint valaha.

Közben a Szovjetunió, amely mindenkor a béke ügyének oldalára áll, továbbra is következetesen azon fáradozik az ENSZ-ben, hogy békés megoldást találjon a görög nép számára. Az imperialistáknak meg kell tanulni, hogy az egész demokratikus emberiség, a béke oldalán áll, békét akar, mert gyorsan megakarja valósítani célkitűzését. A görög demokratikus hadsereg azonban továbbra is lábhoz tett fegyverrel készenlétben áll, hogy halálos csapást mérjen a demokrácia ellenségeire.

Megrendítő volt az a bejelentés, amit Visinszkij elvtárs tett az ENSZ politikai bizottságában a görögországi helyzetről. A sok vértől megittasodott monarcho-fasiszták Makronisszosz szigetén állatias kegyetlenséggel nap mint nap eszméletlenségig verik a foglyokat, északánként kihajszolják őket a barakokból és a sziklákról a tengerbe vetik őket. Másokat petroleumba mártanak és meggyújtanak, vagy kátránnyal kennek be embereket és a tűz napra állítják, hogy „vezekeljenek”. És ezek az emberi borbéba bújtatott bestiák az amerikai monopoltrösztök dollárjain felhízott láncos kutyák, megbízásból, az imperialisták jóváhagyásával cselekszenek. Azoknak az imperialistáknak a jóváhagyásával, akik leckét szeretnének adni a népi demokrácia országainak az emberi jogokról vallott felfogásról. „A világ valamennyi becsületes emberének fel kell emelnie felháborodott és tiltakozó szavát az ilyen fajta bűncselekmények ellen” — mondja a szovjetjelentés, amely a maga valóságában mutatja be a világ közvélemé-

nyének az imperialisták által értelmzett „emberi jogokat.”

AZ ELMULT PÉNTEKEN AZ E.N.SZ. KÖZGYŰLÉSE elé került annak a kérdésnek a tárgyalása, amelynek felmerülése során az imperialisták elképesztő hazug érvelésekkel alátámasztott vádakkal illették a népi demokrácia országait. Visinszkij elvtárs, a Szovjetunió küldöttségének vezetője hatalmas beszédben leplezte le azokat a hazugságra épült hamis érveket, amelyekkel az angolszász imperialisták a bizottságban éltek. Rámutatott arra az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyűlésén, hogy mi a valóságos helyzet. „Amikor felmerül az a kérdés például, hogy Bulgáriát, Magyarországot, vagy Romániát vegyék fel az E.N.SZ.-be, akkor nem tartják fontosnak se meghívásukat, se felvételüket. Amikor azonban arról van szó, hogy durva rágalommal, vagy különböző goromba, igazságtalan kirohanásoknak vessék alá őket, akkor meghívják őket”. Az Egyesült Nemzetek Szervezete valóban a népek nemzetközi együttműködésének szörve kell, hogy legyen. Nincsen olyan állam ezen a földön, amely függetlenségét megfelelően értékeli és egy ilyen meghívást elfogad. Nem lehet hamis képmutatással együttműködésről beszélni ugyanakkor, amikor a tények az ellenkezőjét mutatják.

Az imperialista államok rágalomhadjárata három pont körül jegecsedik ki. Így azt állítják az imperialisták, hogy a népi demokratikus országok kormányai megsértették az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat. Ez a rágalomhadjarat olyan országok kormányai részéről indult ki, ahol valóban megszegik az emberi jogokat és szabadságokat. Súlyos pörölycsapásként zuhan a rágalmozó imperialisták fejére Visinszkij elvtársnak az a kijelentése, hogy például Ausztráliában Thompson ausztráliai tudós megállapítása szerint egyes területeken az emberek rabszolgásként beálló feltételek között dolgoznak. Vagy például annak az angol ironiának a megállapítása, aki az ausztráliai benszültöttek szörnyű helyzetével foglalkozik. Mindezek tudatában Ausztrália kiküldötte szemrebbenés nélkül sorakoztatta fel hazugságra épülő vádjait a népi demokráciákkal szemben.

Valóban szegventeljes volt hallani az ausztráliai küldöttet, aki Népköztársaságunk igazságszolgáltatását bírálva, a legelképeztebb vádakat hangoztatta. Ugyanakkor — amint azt Visinszkij elvtárs beszédében bebizonyította — Ausztráliában olyan szövetségi törvényt

alkalmaznak, amely megfosztja a polgárokat az esküdtbíróra való jogtól, megfosztja a vádlottakat attól a jogtól, hogy kérdéseket tegyenek fel a vádlóknak és válaszoljanak a feltett kérdésekre. De az emberi jogokról való felfogás az igazságszolgáltatás terén bebizonyosodott az Egyesült Államokban is, ahol a kommunista vezetők elleni per során Medina bíró a vádlottakat még a védőbeszédre való joguktól is megfosztotta, és úgy szólván a védőket is elítélte a vádlottakkal együtt. Angliában sem riadnak vissza — állapította meg Visinszkij elvtárs — a békés tüntetőkre való lövetés gyakorlatától. És így példának hozta fel a Szomáliában lezajlott véres eseményeket. A néparuló Maniu összeesküvésének bűnpere az egész világ közvéleményének fülehallatára zajlott le és ugyanez történt azonos esetekben a népi demokráciák többi államaiban is. A tények beszélnék és ezek a tények azt bizonyítják, hogy az emberi jogoktól az imperialista államokban szokás megfosztani az embereket.

Az imperialista államok egyszerűen azért eszelték ki a népi demokráciák ellen hozott képtelen vádaskodásokat, hogy valamiképpen igazolják ez az államok belügyeibe való beavatkozásukra vonatkozó törekvésüket.

Valóban a Visinszkij elvtárs által felvázolt „farkas törvény” szabályai szerint járnak el. Ezt a farkas törvényt jól bemutatja Krilov „A farkas és a bárány” című ismert meséje: „Te bűnös vagy, márcsak azért is, mert felakarlak falni...”

Hazug koholmányokkal, ravasz fondorlattal és a tényeket semmibevevő rágalomokkal nem fogják tudni a közvéleményt a maguk számára megnyerni az imperialista államok.

A szovjet küldöttség álláspontja a világ közvéleményének felfogását tükrözte vissza, amikor tiltakozott az ilyen alaptalan vádaskodások ellen és követelte, hogy a népek együttműködését akadályozó ilyen cselekvésektől mentesítsék az Egyesült Nemzetek Szervezetét, amelynek egész más a hivatása, mint ahogyan azt az imperialisták a maguk céljaik érdekében beállítani szeretnék.

UJ IDŐK Moz

Aszovjet film-ünnepség keretében bemutatja:

1. Szovjet sport 5. szám.
2. Rakéta bomba.
3. Tudomány és technika 4-84. szám
4. Osz Gruziában.
5. Ioana sziget.
6. Mai Szovjetunió híradó 22. szám
7. Káma folyó.
8. Aktuális híradó.

Előadások d. u. 3-tól 11-ig folytatódólagosan
Figyelem! Egységes belyarok: 15 lej

A termelés növelésével az árak leszállításáért!

A „LANŰL” ALLAMI KERESKEDELMI VALLALAT közli, hogy

nagy árleszállítást eszközöl a rádióvásárlásoknál.

Régi ár lej 14.587. — Uj ár lej 11.597.

SZAVATOLJUK A MINŐSÉGET!

RÉSZLETFIZETÉSRE IS ADUNK ALLAMI VALLALATOK ÉS INTÉZMÉNYEK DOLGOZÓINAK.

A KISIPAROSOK Műsoros-zenei délutánt rendeznek

vasárnap, október 30-án délután 4 órai kezdettel
Eminescu u. 30. alatt
ORTUTAY PALOTABAN.

Hatalmas felháborodást váltott ki Angliában Attlee miniszterelnök „takarékosági” programja

LONDON. Attlee angol miniszterelnök „takarékosági” nyilatkozata oly hatalmas felháborodást keltett, hogy a tömeges nyomására még számos munkáspárti képviselő is rendkívül élesen bírálta Attlee közléseit.

Hangsúlyozták, hogy a bejelentett intézkedések egy része az élelmiszerek tovább emelkedését jelentí, az építkezési program csökkentése pedig nagyarányú munkanélküliséghez vezet az építőiparban.

Anglia élelmiszeri helyzetét súlyos bitja, hogy az angol-argentin hús- szállítási egyezmény végleg holtpontra jutott. Az argentin sajtó lekiécsinylő hangon támadja Angliát Peron, argentin köztársasági elnök La Epoca című lapja többek között a következőket írja: „Ha az angolok nem tudnak annyit fizetni a húsert, amennyit ér, — egyenek halat és lencsét”.

Az Angol Kommunista Párt Központi Bizottsága hétfőn kiáltványt adott ki, amelyben felhívja az angol népet, szálljon szembe Attlee nyomor-programjával. A Kommunista Párt követeli a katonai kiadások 50 százalékos csökkentését, a kapitalisták fokozottabb megadóztatását és azt, hogy vessenek véget az amerikai imperializmussal szembeni alárendeltségnek. A Daily Worker, az Angol Kommunista Párt központi lapja vezércikkében rámutat, hogy az Attlee-fajta „takarékosági” közvetlen támadás a népgészsége és életképesség ellen. A következményeket a hajléktalanok, a gyermekek és betegek viselik majd.

Harry Pollit, az Angol Kommunista Párt főtitkára felhívást intézett a Párt tagjaihoz, hogy indítsanak széleskörű tiltakozó kampányt az Attlee kormány gazdasági intézkedései ellen.

Pollit ezeket az intézkedéseket kíméletlen támadásnak minősítette a munkásosztály életszínvonalára ellen. Kitérte, hogy a fegyverkezési kiadások csökkentésével meg lehet oldani Anglia gazdasági nehézsé-

gét. Majd figyelmeztette az angol munkásosztályt, hogy a kormány még az 1931-esnél is súlyosabb árulást akar elkövetni a munkásság ellen.

Cripps is bevallja...

Az angol alsóház szerdán kezdte meg Attlee miniszterelnök gazdasági javaslatainak vitáját.

Cripps pénzügyminiszter azon fáradozott, hogy megokolja a munkásosztály életszínvonalának csökkentésére irányuló intézkedéseket. Elismerte, hogy a font leértékelése következtében Anglia gazdasági helyzete rosszabbodott. Cripps beszédéből kitűnt, hogy Anglia tartalékai csaknem kimerültek, újabb kölcsönöket nem kaphat.

Harmincegy éves a Csehszlovák Köztársaság

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom nemcsak a cári Oroszország népei számára hozta meg a szabadságot. Felrúgta Európa szabadságszerető népeit és Európában megindultak a szabadságharcok a munkásosztály pártjának vezetésével.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom felbresztette Csehszlovákia népeinek ellenállását. A lenini sztálini eszmék lelkesítő hatására megindult a harc az elnyomók ellen. A csehszlovák hazafiak már a háború alatt állandó küzdelmet folytattak az Osztrák-Magyar monarchia népielnyomó imperialistái ellen. Ezek a harcok, amelyeket véresvígú sztrájkok jellemeztek, megsokasodtak. Hiába törte le az osztrák abszolútizmus a legnagyobb kegyetlenséggel az 1918. januári általános sztrájkot, hiába tízedelték meg a fellázadt rumburgi hetes (ü. zérezredék) a népet nem tiporhaták le.

Az Osztrák-Magyar monarchia bukása meghozta Csehszlovákia népeinek nemzeti felszabadulását, de nem hozta meg a dolgozók felszabadulását a kizsákmányolás alól. Sőt éppen ellenkezőleg: a burzsoázia október 28. után magához ragadta a munkásosztály által megszerzett hatalmat és a dolgozó nép érdekeit alárendelte a nyugati kapitalisták érdekeinek.

Husz évvel később a burzsoázia ismét elárulta a nép érdekeit. Behódolt a müncheni politikának és megfosztotta a munkásosztályt attól a lehetőségtől, hogy a Szovjetunió segítségével harcoljon országa megvédéséért.

A cseh polgárság az elnyomtatás évei alatt az ellenállási mozgalmat is szabotálta. A londoni kapitalisták utasítása értelmében állandóan gyongitették a Szovjetunió mellett harcoló csehszlovák egységeket. Áruló tevékenységük következménye volt a szlovákiai felkelés leverése is.

Csehszlovákiát felszabadította a győzedelmes Szovjet Hadsereg. A csehszlovákiai burzsoázia tovább akarta folytatni áruló tevékenységét. 1948 februárjában háttámadták az országépítő demokráta erőket. Újból idegen imperialista érdekek szolgálatába akarták állítani Csehszlovákia népeit. De a munkásosztály über volt és a Kommunista Párt vezetésével elsöpörte az áruló burzsoázia terveit.

Ma Csehszlovákia népei a Szovjetunió segítségével építik a szocializmust és jelentős erőt képviselnek a Szovjetunió vezetete hátkörében.

A Csehszlovák Köztársaság a Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatása alatt létesült, az új szabad Csehszlovák Köztársaság függetlenségét a Szovjetunió fasizmus feletti hatalmas győzelme biztosította. Csehszlovákiában ma új értelmet nyert október huszonnyolcadika. 1945 október 28-án államcsinolták a csehszlovák ipart és 1946 október 28-án jelentették be az első két éves terv megkezdését.

Ma a Csehszlovák Köztársaság népei a szocializmust építik országukban. Munkájuk sikerét a Szovjetunió önzetlen segítségének köszönhetik. Csehszlovákia hálás népei a köztársaság megalakulásának évfordulóját szovjet barátsági héttel ünneplik.

Az angol lapok hangsúlyozzák, hogy Cripps elismerte Anglia gazdasági csődjét.

A Times megjegyzi: „A laburista kormány nem vet számot azzal, hogy az ország milyen súlyos helyzetben van”.

A Daily Mail így ír: — Az angol nép elkeseredetten olvassa Cripps nyilatkozatát. A kormány politikája még közelebb vitte Angliát a csődhöz és az angol népet az élezi gőnyedéshez.

A kínai néphadsereg csapatai felszabadították Fukien tartomány fővárosát

PEKING (Agerpres). Az Új Kína hírügynökség jelentése szerint a kínai felszabadító néphadsereg kötelékei elfoglalták Csingting városát, Fukien tartomány kerületi székhelyét. Itt több mint kétezer kuomintang katona és tiszt csatlakozott a néphadsereghez.

MOSZKVA (Agerpres). A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége Alexander Abramovot a Szovjetunió svédországi meghatalmazott miniszterévé és rendkívüli követévé nevezte ki. Ugyanakkor felmentette Ilya Csernisevet a Szovjetunió svédországi nagyköveti tisztségétől és Csernisevet más helyre osztják be.

SZÓFIA (Agerpres). Kedden, október 25-én érkezett meg Szófiába az a lengyel kormányküldöttség, amelynek tagjai illetékes bolgár kereskedelmi körökkel folytatnak majd tárgyalásokat a Bolgár Népköztársaság és a Lengyel Köztársaság közötti árucseretárgalomra vonatkozóan.

PHYONGYANG (Agerpres). A dél-koreai hatóságok tömeges letartóztatásokat eszközöltek, hogy elfojtsák a koreai népnek a demokratikus egységért folytatott harcát, miután ez a harc súlyos helyzetbe hozta Sing Man Rhee bábormányát. A letartóztatottak száma oly nagy, hogy az összes dél-koreai börtönök zsúfoltak és az őrizetbe vettek a kerületi rendőrség fogdáiban helyezték el. Sing Man Rhee „kormányát” sürgős intézkedéseket fogantatott, hogy a meglévő börtönöket megnyagobbítsák, valamint új börtönöket építsenek. Dél-koreában a teljes költségvetési pötösszegeket felhasználják börtönépítési célokra.

Munkáellenes törvényeket hoz a japán parlament

PHYONGYANG. (Agerpres). Japánból érkezett hírek szerint október 25-én Tokióban megnyílt a japán parlament hatodik ülésszaka. Ennek az ülésszaknak keretében tárgyalják meg azoknak a törvénytervezeteknek egész sorát, amelyek visszatükrözik a

japáni vezetőkörök és az amerikai megszálló hatóságok politikáját, amely a demokratikus szabadságjogok megsemmisítését és a japán gazdasági életnek az amerikai monopoltoke részére történő kiszolgáltatását célozzák.

Olyan törvénytervezetek kerülnek a parlament elé, amelyek a dolgozók életérdekei kárára „megtakarításokat” tartalmaznak, valamint az „adózási rendszer reformját” célzó törvénytervezet, amely szerint a dolgozó és középosztályok adóit növelik, míg a monopoltokeéseket csökkentik.

Megnyílt Rómában a béke híveinek plenáris ülése

RÓMA (Agerpres). Pénteken nyílt meg az olasz fővárosban a béke híveinek plenáris ülése, amelynek megnyitója ünnepélyes külsőségek között folyt le. Még október 26-án este megérkeztek Rómába — Párisból jövet — a Békekongresszus Állandó Tanácsának tagjai, Frédéric Joliot-Curievel, az Állandó Tanács elnökével az élen. Ugyanakkor érkezett Rómába Hewlett

Johnson, Canterbury dékán és Crowther, taniár, valamint Rostowski és mások. A vendégeket az állomáson az Olasz Békehívek kongresszusának képviselői és a sajtó munkatársai fogadták.

Joliot-Curie az újságírók kérdésére a következőket mondotta:

— A jelenlegi plenáris ülésnek az a körülmény kölcsönöz különös jelentőséget, hogy most készítjük

el a mérlegét annak az időszaknak, amely a párisi és prágai kongresszusok óta eltelt és megállapítjuk az új tevékenységi vonalat a békekampány erősítésére. Ez a kampány már eddig is nagy sikert mutat fel. Meg kell győznünk az összes öntudatos embereket, hogy ha tudnak küzdeni ezért a célért, akkor nem lesz új háború.

KÖVÖ

A Román Munkáspárt azadnagyei bizottságának, a megye és a város ideiglenes bizottságainak lapja.

Taxa postala plătite in numerar conf. apr. Nr. 59352/947.

Szerkesztőség: Arad, Peiőfi ucca 1 Telefon: 30—87.

Kiadóhivatal: Köztársaság utja 96. Telefon: 20—76.

Tip. „GUTENBERG”.

A szovjet film útja és céljai

A harminc éves szovjet film alkalmából kivonatolva közöljük Balázs Béla nemrégiben elhunyt világhírű filmesztéta tanulmányát, amely 1948-ban a „Filmkultúra” című könyvében jelent meg.

A fejlődést mindenkor döntően befolyásolja a kezdet szándéka és az első mekilindulás szelleme, úgy, ahogy a lövedék pályáját is a kilövés feltételei határozzák meg. A „szovjet film” kifejezés természetesen nem csupán földrajzi meghatározás, nemcsak a Szovjetunió területén gyártott filmeket jelenti. Ha „amerikai film”-ről vagy „francia film”-ről beszélünk, akkor is bizonyos stílusra, sajátos szellemre gondolunk, amely nemcsak a tartalom ideológiai beállítottságában jelentkezik, hanem a film formális művészi kifejezőmódját is meghatározza. Azonban a Szovjetunió és más országok filmjei stílus-sajátosságok szempontjából sokkal távolabb állnak egymástól, mint más országok filmjei egymás között. Ezt a különbséget az idézi elő, hogy a szovjet film azonkívül, hogy nemzeti sajátosságai vannak, egy lényegesen más gazdasági és társadalmi struktúra jeleit is magán viseli.

Mi határozza meg eleve a szovjet film szellemét, amely művészi formanyelvét is befolyásolja. Mindenekelőtt az, hogy a Szocializmus Országában a filmgyártás nem kapitalista vállalkozás és a film nemcsak kereskedelmi árucikk. *Nemcsak, mondtam, mert hiszen a szovjet film vállalata éppen úgy eladja külföldre filmjét, mint akár melyik kapitalista cég. Viszont kétségtelen, hogy a haszonra dolgozó kapitalista filmipar is alkothat magas művészi értékű filmeket. Mindemelllett a szovjet film gyártásánál a kezdeményezést és végeztet sohasem dönthetik el kizárólag profit szempontok. Elengedhetetlen követelés, hogy a film egy eszme hordozója legyen. Ez a körülmény ugyan önmagában még nem biztosítja a művészi tökélyt, de a szovjet filmek általános stílusára rányomja bélyegét. Az olyan állam, melynek viágnézet a szülője, természetesen művészetében is világneveztet fogja kifejezésre juttatni.*

Oroszországban a filmipar az elsők között volt, amelyek újra munkába álltak. Még füstölgtek a barrikádok, amikor a forradalmi partizánokkal együtt megszületett ez a különös „ideológiai ipar”. Ez döntően befolyásolta első, zseniális mesterművének stílusát, lobogó forradalmi lendületét. Ez a befolyásolás magyarázza Eisenstein, Pudovkin, Dovsenki, Trauberg filmjeiben a beállítás és vágás merész újszerűségét és lendületét. Ezért volt oly elképesztő a fogalom má lett „orosz ritmus”, ezért olyan intenzíven reális a játék. Mint ahogy máskor is történni szokott, a megújulás általános akarata nemcsak elavult társadalmi, hanem egyben régi művészi formákat is robbantott. A *Potemkin-csatahajó*, *Az anya*, *A Föld* és más filmek nem forradalmi ideológiájuk miatt, hanem forradalmi ideológiájuk ellenére lettek az összes polgári országokban világsikerré. Tehát nem politikai tendenciájuk, hanem esztétikai újszerűségük és erejük folytán, amely olyan mércétű volt, hogy elcsúszni tudta a polgári közön-

ség előtt a filmek forradalmi szellemét.

De milyen az a sajátos művészi formanyelv, mely a szovjet film stílusát azelőtt is, most is meghatározza? Ez a meghatározás csak akkor lesz teljes és világos, ha egyúttal forrására is rámutatunk.

A szovjet film legelső feladatának tekinté, természetesen, hogy a szovjetunióbeli életet mutassa be a szovjet közönségnek, tehát olyan közönséghez szól, mely keresztülment a szociális forradalom tisztító tüzén és immár nem ismeri az egocentrikus és elszigetelt magánéletet, sőt azt megérteni sem képes. A szovjet ember élete az egész társadalom életében folyik és egész néppel és a leghétköznapibb, legintimebb élményeinek is egyszersmind szociális, tehát politikai jelentőségük is van.

gük is van.

Ez a történelmi és szociális kapcsoltság a szovjet filmeknek azok legapróbb részleteinek is mélységi dimenziót ad. A jeleneteknek és képeknek költői, szimbolikus (jelképes) jelentőségük van. Ez dönti el a szovjet film formanyelvének stílusát. Ugyanis minden kép első közvetlen vizuális benyomásával egyben további jelentés asszociációját (gondolattársítását) akarja kelteni. Ez a szándék a szovjet film képalkotását és előadásmódját rendkívül finomította.

A filmművészet történetének klasszikus képei maradtak Eisenstein *Potemkin páncélos-hajó*-jának képei, melyek az odcasszai kikötő lépcsőjén, a fegyvertelen és védtelen népre tüzelő cári kozákokat mutatja. Mert nem is a kozákokat

látjuk, hanem csak a csizmáikat. Az otromba, buta, parancsszóra lépő csizmákat, melyek emberi arcokba taposnak. Ugyancsak Eisenstein egy másik filmjében a szentpétervári cári téli palotát mutatja, mikor a forradalmárok ostromolják. A döntő rohamot azonban nem látjuk. Csak a trónt rem csillárjait, mely megrémeg az ágyútűzben. Hatalmas, tündöklő, korona formájú csillár. A cári hatalom szimbolumává válik. Látjuk reszketni, inogni végül lezuhanni. És anélkül, hogy a kép megszünt volna reális tárgy reális képe lenni, jelképpé nőtt. Mert egy második, mélyebb jelentést kapott: Ez a szovjet film stílusa.

Pudovkin egyik első némafilmjében az első világháborút mutatja és a képvágás a harciér és a tözsdé képeit változtatja. Itt katonák esnek. Ott részvények emelkednek. Ez a képtársítás ellenállhatatlanul személtársítást indít el bennünk. Nemcsak reálisztikus jeleneteket látunk, hanem a benne rejlő igazságot is meglátjuk — minden szóbeli magyarázat nélkül is.

Senki se vonja kétségbe a szovjet színészek nagy művészetét, sem a szovjet operatőrök kitérő munkáját. Nem a játék, vagy a fényképezés okozza, hogy a könnyű, mulattató filmekhez szokott nyugati közönség egy része néha kissé idegenkedve fogadja. Ennek oka, hogy a szovjet film még mindig keresi a *filmszellemény* olyan megoldását, mely megfelel a szovjet stílusnak, mely egyszerű magánéletet mutat be, de úgy, hogy azzal egyszersmind az egész nép sorsát, mint legszemélyesebb élményt tükrözze vissza. Ezt a nagy feladatot kezdetben a szovjet filmírók még nem oldották meg teljesen. De az újabb szovjet filmekben, már mutatkoznak megoldásai. A hangosfilm szovjet stílusának új formája az, mely az emberi hétköznapok egyszersmind történelmi súlyú ábrázolása, mely széles láthatarú szociális képet tud feltárni, mégis intim filmben.

E megoldás legkerültebb és legjelentősebb példája eddig talán az *Eskü* volt, Csarelli, a gruz rendező filmje.

E nagyszerű filméposz hőse Sztálin és egy vidéki munkásasszony. Az egyszerű négygyermekes nő életében, életén keresztül, az egész szovjet nép drámai történetét mutatja be Lenin halálától egész a Nagy Honvédő Háború diadalmas befejezéséig. A nép nehéz küzdelmei, reményégei, munkája, szerveződése, kudarcai, sikerei, véres háborúja és a végső nagy győzelmek jelennek meg és megrendülve látjuk egy anyának sorsán keresztül azt is, hogy milyen sokba került ez a győzelem.

Az öregasszony elveszti gyermekeit és unokáit. De egyéni fájdalma és a közösség szenvedése között nem lát különbséget Varvara Petrovna szívénk fájdalma és öröme világtörtélem. És a pompás győzelmi ünnepégen a Kremlben villámsújtott faként, de büszkén, emelt fővel áll Sztálin előtt az öregasszony és ez a jelenet jelképpé válik. Mert, mikor Sztálin alázatosan megcsókolja a munkásasszony kezét, aki e pillanatban az egész orosz nép jelképévé válik, hős és hősnő mítikus szerelemben állnak egymással szemben. Ime a szovjet film stílusa, melynek művészi eréje a hangosfilm műfajában kibontakozik.

Vladimir Majakovszkij:

OKTOBERI INDULÓ

Izzon
a munkásarc
heve égve! —
a jelszó
nyíltan
int:
ömlöjtek
össze
egy emberiségbe
ti,
mi,
— mind!
Készül
az élet
pörölyvel, cséppel.
Arammá
légy
veríték!
Még sebesebben,
aki gyorsan lépdél,
még
még,
még!
Verd ki
a tempót,
menj bele, mélyedj!
Diadalra
harsan a hév:
„Hej,
marad így az öt év tetején egy
év,
év!
Hogy
várjon az árúhegy,
árúhalom rád,
ha
árura
éhes vagy, —
selejtelen
és
hibanélküli
munkát
adj,
adj,
adj!
Csavar,
még a kámpó
az épület éke,
a fény
szín —
ezüst,
Hej,
a serény munkás
kenyerét te
süsd,
süsd,
süsd!
Tekints'n
a szívünek
szigorú tükröbe,
pusztuljon
a rózsda,
a szemny.

Se ingva,
se törve,
Egyszerre a párttal —
menj,
menj,
menj!
Sűrűbben
a kombáj
paraszi mezőre,
sokkal több
motorost!
Kenyér, vas, acél, szén —
rajta, előre
most,
most,
most!
Munkánk
sietős,
bonyolítjuk a versenyt.
Potyára
ne állj,
ne mássz!
Sok év elüget majd,
mint egy tuca elült,
húsz,
negyven,
száz!
Ég fele,
föld fele,
nézve motozzál!
Magasban
csendet
hallsz?
Nem szünetel
soha
a dühös osztály —
harc,
harc,
harc!
Ha múltak az évek,
emlékezetekben
maradjon
a harci
szabály!
Távolkelet
örseim
ébrebben
állj,
állj,
állj!
Izzon
a munkásarc
heve égve, —
a jelszó
nyíltan
int:
ömlöjtek
össze
egy emberiségbe
ti,
mi,
— mind.
Fordította: BÉKÉS ISTVÁN

AZ IGAZGATÓ MEGJAVUL

Irta: E. SZERGEJEV

A kritika nélküli ember olyan, mint a sóba-vízbe fevés. se íze, se bűze; haszontalan puhány...

Ülünk horgasztársammal, Arhipovicsal a parton, szemünk az imbolygó úszóparafán. A meredk part fölötti pályán üdülő munkások röplabdáznak. Lehallatszik hozzánk a labda tompa döngése.

— Bizony, cimbora — folytatja Arhipovics — Kraszavín, az igazgatónk, igen jóra való ember. Érti a dolgát, nem rágja az ember fülét s amellett ragyogó szónok is. Csak hogy a lónak négy lába van, mégis megbotlik... Hajszálon mullott, hogy ő is puhánnyá nem lett...

— Aprósággal kezdődött. Van egy kisfia: a Szaaka. Eszes és harcias lurkó, de nagyon el van kényeztetve. Egyetlen gyerek, érthető hát, hogy agyomdélgetik. Az anyja a szétől is félti, az apja pedig nem sajnálja rá a pénzt. Fönn hordja az orrát, izgága és a kölyök, pedig csak tízenkét éves.

Cimborám szűrő tekintetet vet a parafájára, az tótágast áll, majd hirtelen alámerül. A horgász arca vidám mosolyra derül: egy ujjnyi sügér ficáncol a lába-nál a homokba.

— Tudod, hogy a gyárt lépünkön gyermekotthon is van a had árvak gondozására. A gyár büszkén támogatja s a gyermekeknek jól megy a sorunk.

— Vagy két hónapja, hogy-hogynem, betéved oda Szaska. A gyermek k épp labdázott az udvaron. Kerül-fordul s az igazgató fia beléjük köti, csúfolódik, majd zavarni kezdi a játékot. Mikor aztán a szép szó nem használt, két kisfiú nyakacsípta s kipenderítette a csúfolódót. Más gyerek fel sem vette volna, de ez a haszontalan egyenest az anyjához szaladt s sírva panaszkozta el, mi történt.

— Hogy igazán az asszony mit karattyolt össze a férjének, nem tudni, elég az hozzá, hogy az igazgató azóta tudni sem akart a gyermekotthonról. Mintha jeget fogott volna a szíve. Az otthon főnöknője lovakat kért burgonyatöltésre — a lovak betegek. Pár szál deszka kellett volna javítás céljára — nincs! (Pédig ezérvél hever a hátsó udvaron). S általában, bármít kért, az igazgató kereken megtagadta.

— Kényes jószág a fehérnép! Beállít hozzám az osztályra, egyenesen az esztergapedromhoz a főnöknő. Hull a könnye, mint a zápor: „Minek köszönheti az otthon ezt a kegyesztettséget?! Hiszen Kraszavín is járt kint a fronton. S ha történetesen ottmarad, ma bizonyára az otthon gyámoltáná az ő fiacskáját is. Maga Arhipovics elvtárs, mint gyámzóki ülök, köteles segíteni rajtunk!”

„A teremtését, mielő alkalom!” — gondoltam magamban. — „Még majd ügyészt csinálnak belőlem agyávan koromra! Nem való már nekem a szónoklás, elmondják helyettem a fiatalok, ami kell. H-begészd, habogás oda, de valamit csak tenni kell a kis árvák érdekében”.

— „Rendben van — mondom a főnöknőnek — menjen csak szépen haza s várja meg a választ. Ha

szépszerével nem boldogulok az igazgatóval, majd betérek a külföldi bizottságra. A többit majd még beszéljük”.

— Késő estig azon törtem a fejem, mivel lehetne megnyitni az igazgatónk szívet. Munka után még horgászni sem mentem, annyira bántott, hogy s min okosat nem tudtam kisítani. — „Mit lógatod már megint az orrod, te vécsharkály?! — szól rám vacsora után a feleségem. — Csak nem bántad még, hogy korán nősültél? Vagy tán régi szeretődöt sajnárod?”

— Mert, tudod, kicsi a bors, de erős. A feleségem, amilyen pötytyöm, olyan kardos asszony. Látnom, úgy sem hagy nyugton, míg el nem mosdom neki a dolgot.

— Konty alá szedi aztán pár percre az eszt s azt mondja: „Hallod, nem Kolkának hívják az a ti igazgatótokat?” — De bizony annak! — „Mit kell ezen akkor anynyit töprengeni?! Megvan!”

— Nem győztem aztán ámuldozni rengeteg szaván. Kezembe adta a szívnyitató aranckulcsot. Aranyat ér az ilyen asszony.

— Rövidesen aztán pártgyűlés volt nálunk. Komoly üzemi problémák kerültek szónyagra. Az ügygyár ott volt. Az igazgató kimerítő beszámolót mondott. A mechanikaosztály túlteljesítette a fémtermelési előirányzatot; a szerelőket megdicsérte, a futószalagrendszer körül végzett derék munkájukért; a javítómunkásoknak rámutatott az észszerű megtakarítás lehetőségére, stb. Összefüggően, értelmesen beszélt. Olyananyira, hogy a végén még a titkár is meglepett, pedig az igen szigorú ember.

— Én az első padban ültem s forrt bennem a buzgalom, hogy az igazgatót minél előbb „felkészítem”. Szót kértem s már ott is termek az emelvényen:

„Az okosabb szavát szív sen hallgatja az ember, elvtársak! Amit elővés a réven, megtérül a vámon. Derék igazgatónk jóvoltából a gyárnak milliókat takarított meg, mert ráteremtése és az esze is aranyat ér... (Közben-közben az elnökegre pislantok. Kraszavín derűs nyugalommal hallgatja szavaimat, a titkár azonban egyre feszeng, s majd

feláll szemével. Egy türelmetlen elvtárs közbeszó: „Térjünk a tárgyra, ne ayujtsd a szót!”).

„Minek sírások, nem hajt a tatár, — folytatam aztán, tovább dicsérve az igazgatónkát. — De nézzük csak, honnan került hát hozzánk ez a tehetséges ember? Talán bíz a külföld ajándékozott meg vele bennünket, vagy valami gróf sarj küldte a nép segítésére? Itt a bökk nőt! De jó az öreg a háznál, a feleségtől hallom épp a napokban: A harcos Narvánál elcsúszott az özvegyét meg elvitte a tüdővész. Egyetlen fiacskájuk, a Kolka hajléktalanná lett, hányódott-vadított, sokat koplalt, ázott-fázott, szegénykém, a csavargások alatt. A szükség is rávitte, hogy más zsebébe nyuljon. Úgy megvicelte a sora, hogy már a fogai is hullani kezdtek s a vesztéknevet is elfelejtette a szegény páros. Egy aszfaltgátoló útszéli bukkantak rá a munkásnőink, itt a gyár közelében. Láttára a feleségem összeespetta a kezét: de gyönyörű gyereket! S attól kezdve aztán a kis telencet Kraszavín (gyönyörű) Nikoláj Kolkának hívták a gyermekotthonban.

(Látom: az igazgató egyre izgatott a helyén, a titkár meg feszült figyelemmel várja, hogy lyukadok ki). „Kolka a gyermekotthonban csupán redett fel. Állami ösztöndíjon intézetbe küldték s mérnök lett belőle. Három évig itt dolgozott nálunk, majd az egyetemre került. Egész újjá az állam támogatta, tíz nhat éven keresztül. Elképzelhető, mennyit költött rá a szovjet hatóság...”

— Itt megálltam, s a korszak után nyultam, mert mintha csorgó acél akasztotta volna torkomon a szó. — „De hiszen ennek semmi köze a vita tárgyához!” — vág közbe Kraszavín.

— De igazán van! — folytatam nyugodtan. — Te takarékosági érettségre hívtál össze bennünket, én meg a te lelkiismeret dőhöz szeretnék szólni néhány szót. Mi a termelésben minden szeggyel takarékoskodunk. Sok kicsi sokra megy. De bizony Kraszavín Nikolájon nem takarékoskodott a mi hatóságunk! Miért töltöd akkor hát személyes bosszúdát most a gyermekotthonunkon? Miért sújtod elest elvtársaink árváit? Ki jogosított fel téged arra, hogy szeggyent hozz a gyárunkra? Nekünk kell pótolnunk a szülői szeretetet, hogy a mi támogatásunk legyen a napsütés csekknek a szeggyen árváknak...

— A végén már úgy belejött, hogy alig tudtam abbahagyni. Elmondtam én biz mindent, a Szaska csörjéjtől kezdve egészen a főnöknő siránkozásáig. Támadt is rá olyan hangulat, mintha a tűzharang kondította volna meg. Vagy két ember szólalt fel, smirglizték ám az igazgatót. Az egyik kovács azt mondja: „Én a jutalomdíjamat flet a gyermekre fordítom, de szemmel tartom majd az igazgatót!”

— Lehorgasztotta a fejét az igazgató, arca ég, mint a piros paprika. Majd töredelmes szóra emelkedett: „Köszönöm nektek, apák, az oktatást! Igérem, hogy ily n csúfság nem esik meg velem többé”.

— S valóban: azóta a mi gyermekotthonunk jár az élen az egész köztársaságban. Az igazgató megemberelte magát: mindent elkövet, hogy támogatásunkkal a hadárvaink igaz emberekké legyenek.

Korda István:

Vers kaluser módra

(A kaluser román népi tánc.)

Zöld falevél, ezer bánt
Utítotték a nagyapádat,
A tiédet, az anyémet
Nyomor elte az alvóget.

Szaporázzad, forgasd jobban
Az a régi világ roppan.
Roppanjon szét derekában,
Sirjon fel halott porában.

Öreg botos, mutass példát,
Hányion talpad ezer szikrát,
Gyujtsa lómba sziveinket,
Virágba a kertjeinket.

Reszkess lábam, cifrázd jobban
Előbb ugrik, aztán huppan,
Rezgesd jobbra, rezgesd balra,
Új világnak szól a hangja.

Csörgő bokád csörgesse meg
Új kapun a bemenetet,
Színes szallag szívárványa
Virágként boruljon rája.

Zöld falevél, ezer bánt
Utítotték a nagyapádat,
Szaporázzad, forgasd jobban
Az a régi világ roppan...

A jugoszláv emigránsok hangja

A jugoszláv emigránsok „Nappedak” címmel Sidneyben (Ausztrália) megjelenő újságjának egyik cikke megbélyegzi a Titoklikket, amely Jugoszláviát az amerikai imperialistáknak szolgálta ki.

A Tito—Rankovics-féle klikk — írja az újság — a Szovjetunió-elleni hadjáratra mozgósította a propagandagépezetét, amelynek galád és hazug magatartása a Szovjetunióval szemben messze meghaladta a Hitler—Franco—Mussolini-féle fasiszta rendszerek propagandagépezetét, tulszárnyalva az USA és más kapitalista országok imperialistáinak szemérmetlen hazudozásait is.

Az imperialisták a Tito-klikkben hű szolgáukat látják, segítésével tovább folytatják a jugoszláv népek kifosztását és Jugoszláviát használják fel a háború kirobbantására a világ békeszerető népei s azok élén a Szovjetunió ellen.

Az újság a továbbiakban hang-

súlyozza: a hazug propaganda ellenére a jugoszláv nép tudja, hogy ki az ő ellensége, tudja, hogy Jugoszlávia egyetlen menedéke csak az őszinte és szilárd barátság lehet a Szovjetunióval és azokkal az országokkal, amelyek a szocializmus építésének utján haladnak.

A „Nappedak” meggyőződését fejezi ki, hogy a jugoszláv nének lesz annyi ereje, hogy leszámoljon a Tito-féle klikkel és visszatérjen a békeszerető szocialista országok testvéri családjába, éfen az igazi baráttal, a jugoszláv nép felszabadítóival, a nagy Szovjetunióval.

E hatalmas feladat megvalósításában — írja az újság — fontos szerepet játszanak emigránsaink Ausztráliában, Új-Zélandban és másutt. A jugoszláv emigránsok határozottan elítélik Titónak és klikkiének árulását. A jugoszláv munkásosztály mindig számíthat arra, hogy harcában az emigránsok szívvel-lélekkel támogatják.

Igaz történet

Irta: Rudas Aladár

— Egyszer volt, hol nem volt, valahol az Óperenciás tengeren túl, ott, ahol a...

— ...négereket lincselik — vágott a mese elejébe a kilencéves kis pionir, mire nagymama sértődötten hallgatott el.

Kovács Béla vasesztergályos mosolygós szemekkel nézte a fiát.

— Ezt már nem veszi be a gyerekek — szólt oda anyjának, majd magához húzta az élénk szemű fiúcskát. — Gyere ide, majd apuka mesél neked egy igaz történetet.

Nagymama sóhajtott, de azért közelebb húzta a székét. Hiába no, hetvenéves elmúlt és a dobhártyája sokat vesztett érzékenységből.

A kis Béla apja két térde közé simult és piros nyakkendőjét büszkén simogatva, komoly érdeklődéssel leste annak szájáról a mélyzenegésű szavakat.

— Nos, hallgasd meg az én mesémet. Isten tudja, hány esztendő telt el azóta, de legalább huszonöt évvel ezelőtt történt, amikor édesapád, akkor még mint ifjú munkás, nagy-nagy gyárban dolgozott. Egy napon, igen... igen, éppen november elején a gyárban különös mozgolódás volt észlelhető.

— A munkások titokzatosan jártak-keltek, itt-ott összebujva sugdolóztak. Szemükben lázas fény csillogott és rövid kis mondatocskák röppent szájról-szájra, melynek elhangzása bizsergésbe hozta az emberek véréit.

— „November 7” — ez volt a kis mondatocskák. Én, mint ifjú munkás, még nem értem fel teljesen ésszel, mi rejlik e két szócskában, de sejtéseim arra ösztökéltek, hogy ez a dátum a dolgozók életében óriási jelentőségű.

— Hogy ez így van, azt bizonyította, hogy még ugyanaznap szigoranca pribékek jelentek meg a gyárban, akik szigorú kutató szemekkel járták be a különböző osztályokat s a „gyanus” elvtársakat azonnal elszállították. Csak néhány nap múlva kerültek vissza az üzembe. Nézésük sötét volt, arcukon a ráncok még keményebbé váltak.

Nagymama kidüllesztette apró kis szürke szeméit s panaszos nyögdciséssel szólt rá fiára:

— Ne rémítsd ezt a gyereket... nem tesz az jót neki.

— Hallgass, nagymama... nagyon is érdekes — felelt apja helyett a kis pionir s puha kis kezét gyengéden szorította nagymama szára ajkára. — Csak lojtasd, apukám.

A vasesztergályos engesztelően nézett az ősz, összetöprödött anyóikára, majd munkához szokott érdes tenyerét kis Béluskájára állához szorítva, folytatta elbeszélését.

— Bizony, a munkások „November 7” megünneplésére készülődtek és dacára az aljas besugók működésének, dacára a szigoranca pribékek megjelenségének, dacára vezetőink elhurcolásának, habár titokban, de annál bensőségesebben es feledhetetlen lelkesedéssel meg is ünnepelték.

A kis pionir szeme fényesen ragyogott.

— Hogyan, édesapám? — kiál-

tott fel türelmetlenül. — Mondja, mondja el gyorsan!

— Ekkor ünnepeltem én magam is először a Nagy Októberi Szocialista Forradalom alig néhány éves évfordulóját — folytatta a vasesztergályos és hangja enyhe remegésbe ment át, — bizony ma is büszke vagyok erre! Mint ifjú munkás, összekötő szerepet bíztak reám. Kijátszva a hatóságok legszigorúbb intézkedéseit, a város határára túl fekvő kis erdőben gyűltünk össze, ahol egyik elvtársunk

buzdító beszéd keretében emlékezett meg a nagy napról. A Kommunista Párt akkor illegalitásban volt, de mi éreztük erejét és támogatását. Tudtuk, hogy ott van velünk s ez ünnepségünket még emelkedettebbé tette. A nagyok fogadalmat tettek és kötelezettséget vállaltak a további fokozottabb harcra, mi ifjak — voltunk vagy tizen — égő szívvvel határoztuk el, hogy követni fogjuk őket. Azután gyertya-harcas munkásindulókat énekeltünk, majd az Internacionálé hangjaival befejeztük az ünnepséget és külön-

A régiek helyén

*Építünk új gyárat a régi helyére.
Épül egy új világ a megúnt helyére.
Nevelünk ifjakat öregek helyére
Új szellemet hoznak a régi helyére.*

*Nem állunk egy helyben, haladunk előre
Új normát állítunk a régi helyére
Versenyt is szervezünk a hibás helyére,
Hogy hiba ne legyen november hétre.*

*Építünk klub-házat a romok helyére.
Vállaltuk, hogy kész lesz november hétre.
Nevelünk ifjakat idősek helyére,
Új rekord születik november hétre.*

*Érkeznek új gépek régi helyére,
Beszerezzük őket tüstént az üzembe.
Új gépek, új szellem a régi helyére,
Megnyerjük a zászlót november hétre.*

HORAI ISTVÁN „Vörös Lobogó” — Arad

Méltó válasz a belgrádi fasisztáknak

A Tito-féle nacionalista klikk minden józan ész ellenére, azt igyekszik bizonygatni, hogy vannak „sikerei” a „szocializmus” építésében. Sajtón és a rádióon keresztül ezt kürtöli a világba. De ugylátszik Tito és a hasonszőrűek sincsenek már egészen meggyőződve arról, hogy önreklámozásuk eléri-e célját. Hogy pótolják eme „mulasztásukat”, parancsot adtak ki hirügynökségüknek, a „TANJUG”-nak, hogy külön jelentést adjon ki és azt küldje szét a világ minden egyes szervezetéhez s meg se kérdezték, hogy azok hajlandók-e küldeményt elfogadni. Hogy ez milyen következményekkel járhat, azt a következő példa mutatja:

Nemrég öt ilyen belgrádi jelentés érkezett Párisba a XIII-ik kerület szakszervezetének központjába. De ott még el sem olvasták, hanem ilyen tartalmu levél kíséretében küldték azonnal vissza: A párisi XIII-ik kerület dolgozói hívek maradtak a proletárinternacionálizmushoz és így tájékozva vannak a Tito-klikk árulásáról. S

nincs szükségük a maguk jelentéseire, hogy arról újból megbizonyosodjanak.

Nekik elegendő, ha annak a kormánynak ellenőrzése alatt megjelenő újságot olvassák, amely ellen ők harcolnak. Ezek az újságok mind édig magasztalják a mai jugoszláv kormányt.

A XIII-ik kerület egyetlen egy munkása sem híve a kormánynak, amely elszakadt a népi demokrácia országaitól azért, hogy csatlakozzék a dollár- és a szovietellenes háború kormányaihoz. De a XIII-ik kerület dolgozó népe, mint ahogyan Franciaország minden dolgozója, bizik a jugoszláv nében, amely szintén teljes erejével harcol saját kormány ellen, azon kormány ellen amely fasiszta provokációval lépett föl a Szovjetunió és a népi demokratikus országokkal szemben.

Párisban a XIII-ik kerület dolgozói méltó módon utasították vissza a jugoszláv kormány arra irányuló kísérletét, hogy a titói „szocializmust” reklámozzák.

böző utakon visszatértünk a városba.

— Jaj, de gyönyörű lehetett! — lelkesedett a kis pionir.

— Bizony gyönyörű volt, fiacskám! Mánap azután vidámabban mentünk a munkába. A hatóságok által előzetesen, minden komoly ok nélkül letartóztatott vezetőinket szabadon engedték, kiknek kemény arcára örömpirt varázsolt a hír, mikor meghallották tőlünk, hogy milyen nagyszerűen megtartottuk „November 7” megünneplését.

— Ezzel aztán be is fejeztem történetemet. Azóta több mint két évtized telt el s az események bebizonyították, hogy Lenin és Sztálin nagy műve az egész világ dolgozóinak boldogulását jelenti. Te még kicsiny vagy, fiacskám, de mire megnősz... ott túl az Óperencián is a mi eszménk diadalmaskodik.

A vasesztergályos belenézett a kis pionir ragyogó szemébe és homlokán csókolta szeretett gyermekét, ezzel is megpecsételve a belévetett hitet.

— Rajta leszek, édesapám! Ez gyönyörű történet volt. Köszönöm is neked és megfogadom, hogy mindig méltó fiad leszek és a világ dolgozóinak becsülését is kiakarom érdemelni.

Nagyanyó is szipogva törölgette elhomályosult szeméit, azután magához intette pionir unokáját.

— Légy igaz fia apádnak, drága kicsikém!

— Nagyanyó — felelte vidáman a kis Béla, — változtatunk a sorrenden. Ezentúl én fogok neked mesélni, de sokkal szebb és valódi történeteket. Olyanokat, mint édesapám szokott.

Nagyanyó már mosolygott könnyein keresztül. A vasesztergályos szeméi is boldog büszkeségben ragyogtak.

Béla, a kis pionir, ott állt kettőjük között, tekintetéből a jövő biztosítéka sugárzott.

Moszkvában megnyílt „A bolgár ifjuság harcol a szocializmusért” című kiállítás

„A bolgár ifjuság harcol a szocializmusért” címmel Moszkvában rendezett kiállításnak óriási sikere van. A kiállítást a „Dimitrov” Bolgár Ifjusági Egyesület központi vezetősége és a szovjet antifasiszta ifjak bizottsága rendezte. Alig tíz nap alatt a kiállítást 16.000 ember: munkások, isztviselők, tanulók, főiskolai hallgatók, tudósok, művészek, s a Szovjet Hadsereg katonái és tisztségei tekintették meg. A szovjet ifjak — komszomolisták és pionirok — igen nagy érdeklődéssel figyelik a Kommunista Párt vezetésével működő bolgár ifjuság tevékenységét országa szocialista építésében.

A kiállítást többek között a kínai, mongol és albán ifjak küldöttségei is végig nézték, s elismerték a bolgár ifjusági mozgalom hazafias érdemeit, amely elindította a brigádmozgalmat a Bolgár Népköztársaság felépítésére.

Olvassátok az UTM Központi Vezetősége kiadásában megjelenő

„Știința și tehnica pentru tineret”

című folyóiratot.

Kulturcsoporthajnk így készülnek November 7 megünneplésére

Közeledik November 7, a Nagy Októberi Szociálista Forradalom harmínckettedik évfordulója. A Szovjetunió, a népi demokráciák országai, a világ szabadságszerető népei lelki sedéssel ünneplik ennek a hatalmas horderejű napnak évfordulóját, amely eddig példátlan változást hozott az emberiség történetében. Az elnyomottak milliói szabadultak fel a cári önkény súlyos járma alól és fény világitotta be az évszázados sötétséget. Mert nem csak az emberek milliói szabadultak fel, hanem a kultúra is, amely — akárcsak a termelési eszközök — a nép tulajdonába került. Amíg régen csak a kiváltságos réteg, most a széles néptömegek jutottak a kultúrához, amely mint szomjat oltó friss forrásvíz üdítette fel a lelkeket. A több, mint három évtizeden keresztül a Szovjetunióban hatalmas fejlődésen ment át a kultúra és a művészet minden ága és ennek a nagyarányú fejlődésnek áldásait, kihatásait élvezhetik a felszabadult országok dolgozói. Soha nem virágozott úgy a kultúra, a művészet nálunk, mint a felszabadulás utáni években. Elég, ha csak arra utalunk, hogy alig van falu ahol ne lenne kultúrotthon, alig van gyár, vagy üzem, amelynek ne lenne saját kultúracsoportha, könyvtára. De ezenkívül állami színházak, zenekarok és megszámlálhatatlan kultúrát támogató intézmények a szociálista kultúra felsőbbrendűségét. A kultúrotthonainkban és kultúrintézményeinkben liktető élet folyik. Ez az állandó tevékenység most fokozódik, ezekben a napokban, különösen mozgalmas az élet. Mert kultúrunkásaink November 7. megünneplésére készülnek.

Fokozottabb ütemben folynak a próbák

Alig akad olyan kultúracsoportha, amely ne készülne lázas lelkesedéssel erre a nagy napra. Fokozottabb ütemben folynak a próbák, mert minden csoport a legszebbt, a legjobbat akarja nyújtani a Nagy Októberi Szociálista Forradalom évfordulóján, illetve a Szovjet—Román Barátság Hetének során. Énekkarok, táncsoportok új számokkal készülődnek, a színjátszók új darabokat tanulnak, a szavalók időszertű, a nap jelentőségével és természetével kapcsolatos költeményekkel készülnek. Bármelyik kultúracsoporthoz betekintünk, mindenütt megkülönböztetetten nagy, lelkes készülődést látunk. Dolgozóink, akik résztvesznek a kultúrunkásban és akik a napi fárasztó termelő munka után sietnek a próbákra, valamennyien átérzik November 7. jelentőségét. Ezért követnek el mindent, hogy a kultúracsoporthok demonstratív módon vonuljanak fel ezen a napon.

Az aradi kultúracsoporthok a Szovjet Román Barátság Hetének jegyében már megkezdték ünnepi kivívánításukat. Tegnap, néptelenen a Kultúrpalotában folyt le az első előadás, amelynek keretében a fém- és vegyipari szakszervezet, a Vilánygyár és a Fierarul kultúracsoportha szolgáltatott igen jólsikerült időszertű művészeti műsort.

November 1-én a famunkások és a „Vörös Lobogó” gyár, 2-án a „December 30” és a „Vörös Triko” mutat be műsort a Kultúrpalotában. November 3-án lesz a színházban a „Szembesítés” című szovjet színmű bemutatása, majd 5-én a kereskedelmi és szövetkezeti alkalmazottak szakszervezete, 6-án a művészek és a tanügyi szakszervezetek kultúracsoporthai rendeznek művészeti műsoros előadást a Kultúrpalotában. — mindegyik teljesen új műsor-számokkal.

Hatalmas arányú látványosságokra készülnek a színházban

Délutánonként gyári munkások és munkások nagyszámú csoportja tölti be az aradi színház színpadát

és a dolgozók csoportjában ott látjuk az aradi Állami Román Színház művészeit, rendezőit is. A hangulathoz, a mozgalmassághoz mindjárt kiérkezhetjük, hogy itt nem minden napra telj sítményre készülnek. Valóban így is van. Pártunk kezdeményezésére nagyvonalú, újszerű politikai zenés látványosság készült, amely a színpadon eleveníti fel a Nagy Októberi Szociálista Forradalom kimagasló jelenetét. A látványosságot Comanescu Ch. orghe. a színtársulat művésze, az Irószöveg aradi fiókjának tagja írta. A színpadon éppen egy érdekes tö-

„Akik ezt nem értik meg — nem közénk való!”

Közvetlenül a lelkeshangulatu próba után beszélgetünk Váci Janos és Mike Ferenczel, a „Vörös Lobogó” dolgozóival. Váci a kovácsműhelyben, Mike a rugó osztályon dolgozik, mindketten az énekkar tagjai.

— Énekkarunkban, kultúracsoporthunkban igen jó a szellem, lelkesedés hatja át a tagokat, min-

megjelenetet magyaráz a szerplőknek, majd azután időt szakít, hogy beszámoljon a készülődésről:

— Ez a látványosság abban különbözik más rendezvénytől, hogy elejétől végig nem megy le a függöny. Énekkari és táncszámokat, szavalatokat, jeleneteket átfogó cselkmény köt össze. Az első képben a télipalota megtámadását látjuk, majd a kivívott győzelem hangja harsan fel. Ezután a második kép a szociálisták építését érzékelteti és ebben szavalókórusok, vidám táncok, friss életkedv, lendület tükrözi a fejlődő szovjet életet. A harmadik kép a háború, majd a győzelem. A negyedik kép már nálunk játszódik le a felszabadulás után, megmutatja harcainkat, eredményeinket, míg az ötödik kép a mai November 7-ét mutatja.

— A nagyszabású látványosság, amely sok tekintetben újszerű — mozdítja Lascar Sebastian főrendező — 200 szereplőt mozgósít. Résztvesz ebben a „Vörös Lobogó”, a szabóipari és az állami áruház énekkara, a „December 30”, a CFR és a „November 7” táncsoportja, valamint a Posta-Telefon szavalókórusa, ezenkívül a Városi Filharmonia, meg több kultúracsoportha tagja. De résztvesz ezen a nagystilű előadáson a társulat minden tagja. Mindenképpen, ha csak két szóval is — de részt akar és részt is vesz az előadásban.

denki odaadással készül az előadásra, mindannyian azt akarjuk, hogy valóban értékes, szép legyen. Kultúracsoporthunk tagjai természetesen átérzik November 7. jelentőségét. Akik ezt nem értik meg, azok nem közénk való. Azt szeretnénk, ha nem csak termelési téren — hiszen gyárunk ugyyszólván a második Népköztársasá-

gunkban — hanem a kultúrunkában is kiválnánk.

A „Vörös Lobogó” dolgozói elmondják, hogy nem csak a színházban bemutatásra kerülő ünnepi előadásra készülődnek, hanem a munkásklubjuk felavatására is.

Időszertű műsorra készül a „December 30” kultúracsoportha is

Ellátogattunk a „December 30” textilgyárba, ahol a kultúracsoportha ugyancsak nagy igyekezettel készülődik új, időszertű műsorra, hogy méltóképpen vehessen részt a Szovjet—Román Barátság Hete és a November 7. megünneplésében. Csiki Irén, kultúrfelelős elmondja, hogy román, magyar és német nyelvű szindarabot tanulnak. A táncsoport uti orosz táncot gyakorol és az uti táncszám részére már elkészültek az uti orosz kosztümök. Simén Margit a csoport táncitanárnője a táncosnarrakkal együtt fáradhatatlanul dolgozik és a siker érdekében naponta délután 3 órától az esti órákig próbálnak, tanulnak. A műsorra való készülődésen kívül a kultúrreszort igyekszik hozzájárulni a szociálista versenyek eredményeihez és ehhez ielszavakat, kéneket készít, lelkesítő munkát végez. November 7. tiszteletére az osztályok között falujáságyverseny folyik és ezt a versenyt majd december 21-ig tovább folytatják. Az újságterjesztők is versenyeznek a Nagy Októberi Szociálista Forradalom tiszteletére.

„Nem kimélünk se fáradtságot, se időt!”

A kultúracsoporth egyik legteljesebb tagja Marik Gizella, aki háromszor részesült kitüntetésben a kultúrfronton kifejtett tevékenységéért. A táncsoportban táncol.

— A termelés után mindennap próbálunk — mondja. — Ötödik éve aktívok a kultúracsoporthban, de ilyen igyekezetet még aligha tapasztalhattunk. Én is buzdítom, tanítom a többieket, hogy minél jobban menjen a kultúrunka.

Rohatinovici Vasile prózai felelős ezt mondja:

— Uj szindarabban készülünk, amely a babona ellen szól. A prózai együttműködés munkáiban résztvesz Caragea színművész, az Állami Román Színház tagja, aki megmagyarázza a szerepeket és betanítja, hogyan kell előadni. Most minden erőfeszítésünk az, hogy jól sikerüljön az előadás, mert tudjuk, hogy mivel tartozunk a nagy napnak.

Barna Erzsébet, a táncsoport tagja ennyit mond:

— Nem kimélünk se fáradtságot, se időt, csak jól sikerüljön az előadás. Ennek nem lesz akadálya, mert olyan elvtársias a szellem, amilyen még nem volt.

Iven liktető élet, lelkes készülődés tapasztalható az összes kultúracsoporthoknál és kultúrintézményeknél... valamennyien a November 7. méltó megünneplésére készülnek.

„SOVROMFILM” „CORSO” — „POPULAR” — „URANIA” mozgóban a Román—Szovjet Barátság Hetének keretében október 26—november 1 között SZOVJET FILMEKET MUTAT BE.

	„CORSO” Előadások 4, 6 és 8-kor Vasárnap délelőtt 11.30. d. u. 3, 5 7 és 9 órakor	„POPULAR” Előad. 3, 5 és 7.	„URANIA” Előadások 3, 5 és 7-kor
Okt. 29 Szombat	Marite	Ifju gárda I. rész.	Ifju gárda II. rész.
Okt. 30. Vasárnap	Szibériai ballada	Ifju gárda II. rész.	Marite
Okt. 31. Hétfő	Alexandru Matrosov	Szibériai ballada.	A 217-es deportált
Nov. 1. Kedd	Kövirág	Alexandru Matrosov	Szibériai ballada